Naša bolnišnica

Leto 2013 | letnik XIV | številka 3

Revija Univerzitetnega kliničnega centra Maribor

UKC MARIBOR

Kazalo

4 Zapihal je nov veter v Svetu zavoda UKC Maribor
5 9. Bedjaničev simpozij
7 Simulacija v klinični praksi – SIMCLIP 2013 Maribor
10 40 let Oddelka za nuklearno medicino
11 Sodelovanje v Jadranskem čezmejnem programu IPA
13 Mariborski strokovnjaki v novi televizijski oddaji Zdravstveni nasvet
14 Fotografska razstava »Celiakija? Nič bat!« v UKC Maribor
16 5. maj – mednarodni dan higiene rok
18 Aktivnosti pripravnikov zdravstvene nege
19 Mariborska ADORA žanje svetovne uspehe
22 Ob stoletnici smrti dr. Karola Glaserja
24 Prim. dr. Nada Dolenec in njenih 90 let
25 Podaj naprej vijol'čno kri!
26 Bili smo gostje na inštitutu za transfuzijo krvi Srbije
27 Ulični festival v UKC Maribor
28 Obisk folklorne skupine iz Kolumbije in Makedonije
29 Skupno drugo mesto na VIII. Športnih igrah slovenskih bolnišnic
32 "Fiš" piknik 2013
34 Maroko
37 Zahvale
40 Smeh je pol zdravja
42 Napovednik dogodkov

Direktor: prim. doc. dr. Gregor Pivec, dr. med.
Glavni in odgovorni urednik: Janez Lencl, univ. dipl. ing.
Uredniški odbor: doc. dr. Darja Arko, dr. med., doc. dr. Vojko Flis, dr. med., Zdenka Kidrič, dipl. ekon., Tina Muzlovič, univ. dipl. zgod., Špela Pavlin, univ. dipl. kom. (Š. P.), Ksenija Pirš, dipl. m. s., Ksenija Trčko, univ. dipl. prav.
Lektorici: Urška Jodl Skalicky, mag. phil., Urška Antonič, prof. ang.
Fotografije: UKC Maribor, Rebeka Gerlič, univ. dipl. ekon.
Naklada: 3.000 izvodov
Grafično oblikovanje in tisk: Grafis d. o. o.
Naslov uredništva: Univerzitetni klinični center Maribor, za uredništvo Naše bolnišnice, Ljubljanska ulica 5, 2000 Maribor
Uredništvo si pridržuje pravico, da po potrebi skrajša ali slogovno popravi članke.
Fotografija na naslovnici: Skupinska slika snemalne in Adora ekipe (avtor: Nejc Žolgar)
Naša bolnišnica je dostopna tudi na spletni strani www.ukc-mb.si.

Uvodnik

Nestrpno smo pričakovali tople poletne in dopustniške dni, pa smo preživeli ekstremno vroče poletje. Tudi v družbi se vrstijo ekstremni dogodki in tako kot v naravi, lahko v družbi pričakujemo, da bodo prišli lepši časi. Ozrimo se na okrog in videli bomo, da se je narava odela v čudovite barve. Jesen ponuja svoje plodove in nas vabi, da se sprehodimo po gozdu, gremo na trgatev, ter nato na martinovanje. Te dni smo se spomnili naših prednikov, še posebej takih kot je Primož Trubar. Tudi on je živel v času, ko je bila v družbi kriza in so ljudje zahtevali reforme. Reformacija je Slovencem dala veliko, zato je to danes državni praznik. Naj nam bo ta primer iz preteklosti spodbuda in upanje za prihodnost.

Kot narava, tudi mi v tej številki Naše bolnišnice ponujamo na ogled naše dosežke, poročamo o dogodkih iz naše sredine, se spominjamo ljudi, ki so s svojim delom zaznamovali preteklost in so nam lahko zgled za prihodnost.

Janez Lencl, univ. dipl. ing.
glavni in odgovorni urednik

Zapihal je nov veter v Svetu zavoda UKC Maribor

Avtorica: Š. P.

Letošnje poletje je zaznamovalo konec mandatnega obdobja za enajstčlansko ekipo Sveta zavoda UKC Maribor z Marjetico Mahne na čelu. Na septembrski Konstitutivni seji Sveta zavoda je bila tako v ospredje postavljena točka imenovanja novih članov Sveta zavoda.

Nov Svet zavoda, sestavljen iz šestih predstavnikov Vlade RS, predstavnika Mestne občine Maribor in treh predstavnikov zaposlenih v UKC Maribor vodi Bogdan Čepič. Novi člani so: Ingmar Bloudek, Simona Poljanšek, Avgust Rebič, Uroš Prikl, Anton Zorko, Vilibald Premzl, Andrej Zavratnik, Igor Robert Roj in Bojan Vračko. Svojega predstavnika mora določiti še Zavod za zdravstveno zavarovanje Slovenije. Z vzpodbudnimi besedami je novi predsednik Sveta zavoda Bogdan Čepič začel 1. Konstitutivno sejo ter ob tem poudaril pomen delovanja Sveta zavoda in velike odgovornosti, ki jo nosijo vsi prisotni.

Na seji so poleg čakalnih dob obravnavali tudi poročilo o poslovanju in realizaciji programa dela ter finančnega načrta v obdobju od januarja do junija 2013. Po besedah direktorja so delovali še bolj racionalno kot doslej, saj so uspeli doseči oz. v nekaterih primerih celo preseči delovni program.V vodstvu so se v ta namen lotili novih ukrepov, s katerimi bodo do konca leta 2013 poskušali še bolj uravnotežiti poslovanje UKC Maribor. Na področju stroškov materiala in storitev si prizadevajo prihraniti, kar naj bi med drugim dosegli z izvajanjem javnih razpisov z določitvijo maksimalno dopustne cene, vzpostavitvijo centralne cenovne evidence v zdravstvu in optimiziranjem stanja zalog.

Novi predsednik Sveta zavoda UKC Maribor Bogdan Čepič.

9. Bedjaničev simpozij

Avtorica: Božena Kotnik Kevorkijan
Fotografije: Lidija Živič

Mariborski infektologi vsako drugo leto v zadnjem koncu tedna v maju organiziramo Bedjaničev simpozij. Letos je potekal že deveti, in sicer z naslovom Obravnava bolnika z vročino. Vročina je enostaven in zelo pogost bolezenski znak, za katerim se skriva vrsta različnih obolenj, največ infekcijskih, včasih pa druge bolj ali manj resne bolezni in celo maligna obolenja. Zato smo se organizatorji odločili, da bomo povabili predavatelje – strokovnjake različnih vej medicine, ki se pri svojem delu srečujejo z bolniki z vročino in ki vsak na svoj način pristopajo k obravnavi takega bolnika. Simpozij je potekal v kongresnih prostorih hotela Piramida v Mariboru.

Letošnji simpozij smo začeli s predavanji, ki so nas uvedli v klinično problematiko povišane telesne temperature (vročine). Prof. Marjan Slak Rupnik z Medicinske fakultete v Mariboru je predstavil sodobno razumevanje uravnavanja telesne temperature pri človeku, prof. Vladimir Kotnik iz Ljubljane pa imunsko odzivanje človeškega organizma pri povišani telesni temperaturi. Pred predavanji o posameznih skupinah obolenj, ki se kažejo z vročino, je Božena Kotnik Kevorkijan predstavila problem bolnikov z vročino v UKC Maribor, število nepojasnjenih vročinskih stanj in diagnoze, ki se skrivajo za napotno diagnozo Status febrilis. Pogosto pridejo v urgentno infekcijsko ambulanto bolniki, ki obravnave pri specialistu sploh ne potrebujejo, a jih dežurni zdravniki napotijo v bolnišnico samo zato, ker nimajo možnosti za laboratorijsko in slikovno diagnostiko, ali pa bolnik in svojci zahtevajo napotnico za specialista.

Predstavitev kliničnih problemov pri obravnavi bolnikov z vročino je začel naš gost iz New Yorka, Richard B. Roberts, profesor emeritus, ki je sicer že večkrat sodeloval na naših simpozijih in se rad vrača v Maribor. Tokrat je imel izjemno zanimivo predavanje o infekcijskem endokarditisu, na katerega bi morali večkrat pomisliti ne samo infektologi, ampak že družinski zdravniki in drugi specialisti, pri katerih tak bolnik

Richard B. Roberts in Božena Kotnik Kevorkijan.

poišče pomoč še pred pregledom pri infektologu. Nadaljevali smo z obsežnim področjem okužb dihal, ki se kažejo z vročino in so lahko enostavna za diagnostiko in zdravljenje, druga skupina obolenj dihal (npr. tuberkuloza) pa predstavlja klinični in epidemiološki problem, je poudarila gostja z Golnika, Katarina Osolnik. Po predavanjih mariborskih infektologov o driskah (Ksenija Ekart Koren) in o pristopu k bolniku s sumom na okužbo osrednjega živčevja (Jana Rejc Marko) so sledile delavnice s prikazi bolnikov, ki so bili obravnavni v UKC Maribor zaradi vročine in pri katerih je bila pot do diagnoze dolga in težavna. Sodelovali so vsi prisotni z odgovarjanjem na vprašanja, ki so jih med predstavitvijo postavljale voditeljice prikaza primerov.

Dopoldanski del simpozija je zaključil še en izjemen strokovnjak, in sicer prof. Bruno Baršić z infekcijske klinike v Zagrebu, ki je v okviru satelitskega simpozija predaval o izboru antibiotičnega zdravljenja okužb, ki jih povzročajo bakterije, ki izločajo ESBL. Predavanje je bilo zelo zanimivo, saj je vse poslušalce ponovno spomnilo na vse bolj prisoten problem okužb, ki jih povzročajo proti antibiotikom odporne bakterije.

Popoldanska predavanja je začela prof. Barbara Jezeršek Novaković. Predstavila je problem obravnave bolnikov s febrilnonevtropenijo. Za nas je bilo pomembno sporočilo, da spadajo bolniki s febrilnonevtropenijo v roke onkologov, saj so poleg nevtropenije prisotni še drugi zdravstveni problemi, ki jih infektologi ne moremo razrešiti. Sledili sta še zanimivi predavanji o vročini po vstavitvi sklepne proteze (Nina Gorišek Miksić) in o pristopu k bolniku z vročino v enoti intenzivne terapije (Zmago Novak). V zadnjem delu popoldanskih predavanj je prof. Janez Tomažič predstavil problem povišane telesne temperature pri imunsko oslabljenih bolnikih, zlasti pri tistih s HIV okužbo, celjski kolegi pa so pripravili predavanje in prikaz bolnika z izjemno redkim limfadenitisom, ki ga je povzročila salmonela. Za konec prvega dne so bile ponovno organizirane delavnice s prikazom zanimivih bolnikov z vročino (tokrat iz SB Murska Sobota in SB Novo mesto) ter s sodelovanjem vseh prisotnih v predavalnici.

Programa pa še ni bilo konec. Nastopil je dramski igralec Bojan Maroševič z monosatiro Svetlane Makarovič Prekleti kadilci, ki je na njej lasten način odstrla nove poglede na probleme kajenja in »uboge kadilce«, ki jih vsi preganjajo.

Drugi dan simpozija je prinesel predavanja mariborskih specialistov različnih strok o problemu bolnikov z vročino. Najprej smo slišali pristop internista revmatologa (Iztok Holc), saj veliko bolnikov z vročino začne svojo diagnostično pot pri internistu, veliko bolnikov s sumom na infekcijsko bolezen pa ima dokazano internistično, zlasti revmatološko obolenje. Pravilno, skoraj idealno obravnavo bolnika z vročino pri družinskem zdravniku je predstavila Lea Gril Jevšek iz ZD Maribor. Veliko primerov vročine obravnavajo tudi pediatri, saj otroci zahtevajo poseben pristop; tako v diagnostiki kot v zdravljenju, kar nam je predstavil pediater Vojko Berce. Sledila so še predavanja o obravnavi bolnika z vročino po vrnitvi s potovanja. Rajko Saletinger je opozoril, da nas podatek o potovanju ne sme zavesti, ker ima veliko bolnikov povsem običajno okužbo. Vročinske bolezni, ki jih prenašajo klopi, predvsem klopni meningitis in podatke o tovrstnih bolnikih, zdravljenih na našem infekcijskem oddelku, je predstavila Sibila Unuk. Sledilo je obširno predavanje mariborskih mikrobiologov o odvzemu kužnin pri bolnikih z vročino, predvsem pri sepsi, okužbah dihal in okužbah sečil. Andrej Golle je razložil katere, kdaj in koliko vzorcev je smiselno odvzeti, saj lahko nepravilno odvzeti vzorci privedejo do netočnih izvidov, zavedejo pri postavljanju diagnoze, izvide pa je potrebno pravilno interpretirati. Na koncu je še predstavil rezultate zadnjih let za bolnike z infekcijskega oddelka UKC Maribor.

Zadnje predavanje na simpoziju je bilo namenjeno zdravstveni negi bolnika z vročino, ki so jo predstavile medicinske sestre z infekcijskega oddelka UKC Maribor.

Za sam konec so ponovno potekale delavnice s prikazi bolnikov z vročino z aktivnim sodelovanjem poslušalcev. Spregovorili smo tudi o tropski medicini.

9. Bedjaničev simpozij je vsekakor uspel, saj je bila predavalnica oba dneva polna. Udeležilo se ga je preko 160 udeležencev, ki so odnesli s sabo nova znanja, v razpravah pa so lahko vsi izmenjali svoje izkušnje. V delavnicah ob prikazu zanimivih bolnikov z vročino so vsi aktivno sodelovali in preverjali svoje znanje. Izdali smo tudi zbornik vabljenih predavanj in praktikum, ki obsega 220 strani in bo v pomoč tako zdravnikom pri poglabljanju znanja, kot tudi študentom medicine pri nadaljnjem študiju ter vsem zaposlenim v zdravstvu, ki se srečujejo z bolniki z vročino.

Simulacija v klinični praksi – SIMCLIP 2013 Maribor

Avtorji: Sebastjan Bevc, Tamara Todorović, Milena Orož Črešnar
Fotografije: Sebastjan Bevc

Simulacija kliničnih stanj bolnikov v vseh svojih oblikah in razsežnostih je v izobraževanju zdravnikov in drugega zdravstvenega osebja pomembna povezovalna metoda učenja in predstavlja osnovo za pridobivanje kliničnih izkušenj, zaupanja v znanje, hkrati pa dviguje raven varovanja bolnikov ter zmanjšuje število neželenih napak (1).

Od 16. do 29. junija 2013 je v prostorih Univerzitetnega kliničnega centra (UKC) Maribor pod okriljem Medicinske fakultete Univerze v Mariboru (MF UM) potekal Erasmus Intenzivni program (IP) s področja simulacij v medicini z naslovom »Simulation in clinical practice: virtual medicine« ali krajše SimClip 2013 (2).

Glede na pomembnost dogodka za MF UM in UKC je prav, da predstavimo kandidaturo in izvedbo IP bolj natančno.

Januarja 2012, po objavi razpisa Centra Republike Slovenije za mobilnost in evropske programe izobraževanja in usposabljanja (CMEPIUS) za prijavo IP-jev za leto 2013, je s strani red. prof. dr. Brede Pečovnik Balon, dr. med., prodekanice za mednarodno sodelovanje MF UM, prišla pobuda za kandidaturo naše fakultete na temo simulacij. Predstojniku Simulacijskega centra MF UM, doc. dr. Sebastjanu Bevcu, dr. med., in Mileni Orož Črešnar, vodji referata za študijske in študentske zadeve, je bila zaupana priprava in oddaja vloge. Z upoštevanjem navodil prijave in oddaje vloge je bilo potrebno do konca prijavnega roka, 9. marca 2012, k sodelovanju pridobiti tri organizacije z Erasmusovo univerzitetno listino in natančno opredeliti vrednost predlaganega IP-a. Potrebno je bilo navesti razloge in cilje za izvedbo programa, metodologijo programa, jasno razdelati didaktične pristope, ciljne skupine, opredeliti učne cilje in pričakovane rezultate. Na naš poziv k sodelovanju v IP na temo simulacij so se odzvale partnerske medicinske fakultete iz Rijeke (Hrvaška), Wroclawa (Poljska) in Genove (Italija) ter zagotovile prihod vsaj dveh učiteljev in štirih študentov z vsake medicinske fakultete. Vloga je bila oddana v roku.

30. maja 2012 smo prejeli obvestilo o izboru in višini sofinanciranja akcije Erasmus IP sektorskega programa Evropskih skupnosti Vseživljenjsko učenje – Erasmus. V postopku ocenjevanja je CMEPIUS preveril formalno ustreznost vloge in vlogo v oceno predal še dvema zunanjima ocenjevalcema. S 103 točkami (od možnih 120 točk) je bil IP »Simulation in clinical practice: virtual medicine« MF UM odobren.

V ocenjevanje je bilo poslanih 19 vlog, od tega šest obnovitvenih programov (programi, ki so v preteklosti že uspešno kandidirali za izvedbo IP) in 13 vlog, ki so se za izbor potegovale prvič. Vsi obnovitveni programi so bili primerni za obnovitev. Izmed 13 vlog, ki so se za izbor potegovale prvič, je bilo izbranih le pet in med njimi tudi naš SimClip 2013.

Po uspešni kandidaturi smo nemudoma pričeli s pripravljalnimi aktivnostmi, ustanovljen je bil organizacijski odbor srečanja v zasedbi: doc. dr. Sebastjan Bevc, dr. med. (predstojnik Simulacijskega centra - koordinator IP), Tamara Todorović, dr. med. (vodja Laboratorija kliničnih veščin), Marko Zdravković, dr. med. (koordinator Centra za izobraževanje v medicini), Karmen Zeme, študentka medicine (vodja tutorjev kliničnih veščin), Milena Orož Črešnar (vodja referata za študijske in študentske zadeve) in prof. dr. Ivan Krajnc, dr. med. (dekan MF UM).

Ob odpovedi sodelovanja medicinske fakultete iz Genove smo k sodelovanju uspešno pridobili učitelje in študente iz Uppsale (Švedska) in pričeli s pripravo finalnega programa in učnega gradiva (3,4). Vsebina knjige povzetkov na temo simulacij v učnih programih sodelujočih fakultet je nastala že mesec dni pred pričetkom, saj so se udeleženci (tako študenti kot učitelji) odzvali na prošnjo po pripravi prispevkov. Vsaka fakulteta je s tem dobila priložnost v pisni obliki predstaviti in objaviti svoje izkušnje s simulacijami v klinični praksi (5).

Od 16. do 29. junija 2013 smo tako v Mariboru gostili pet

študentov iz Rijeke (Erika Šuper-Kučina, Iva Majurec, Suzana Maričić, Danijel Knežević, Ana Pičuljan), pet študentov iz Wroclawa (Elzbieta Skorupska, Michal Karaszewski, Agata Szczurowska, Aleksandra Dziubaltowska, AgnieszkaRafalska), tri študente iz Uppsale (Gustaf Hummel, Mans Stefansson, Federico Centurion-Arce), dr. Doroto Ksiadzyno, dr. med., (Wroclaw), Davorko Lulić, dr. med., Ivano Jurinčić, dr. med., (Rijeka) ter dr. Jana Gustava Larssona, dr. med. in dr. Martina Wohlina, dr. med. (Uppsala). Na IP je sodelovalo tudi pet študentov MF UM (Karmen Zeme, Eva Senica, Bogdan Zdravković, Jure Auda, Tomi Kunej).

Po uvodnih dnevih, ko smo bili deležni številnih in zelo raznolikih predstavitev teorij vsebin simulacij in samih postopkov simulacij s strani sodelujočih študentov in učiteljev, smo študente razdelili v štiri skupine in pričeli z aktivnim delom v majhnih skupinah (2). Program je vključeval delo tako na enostavnih (npr. venepunkcija, vstavljanje urinskega katetra), kot kompleksnih simulatorjih (npr. endoskopija, interventna kardiologija, laparoskopski posegi). Delavnice so potekale vzporedno in so stremele k čim bolj aktivni udeležbi sodelujočih. Po teoretičnih spoznavah vsebine simulacij so se udeleženci seznanili s simulatorji in pod kontrolo mentorjev trenirali izvedbo simulacijskih scenarijev. V dnevih, ki so sledili, so bili udeleženci pod mentorstvom prof. dr. Marjana Skalickyja, dr. med., ob pomoči Darje Lorber, VMS, Aleša Kodele, dr. med., in Jureta Aude, študenta medicine deležni učenja ultrazvoka trebuha in endoskopskih simulacij. Asist. dr. Franjo Naji, dr. med., Samo Granda, dr. med., in Marko Zdravković, dr. med., so predstavili in vodili simulacije interventne kardiologije, Tadej Zorman, dr. med., Nina Hojs, dr. med., doc. dr. Miljenko Križmarić, inž. el., in doc. dr. Sebastjan Bevc, dr. med. so na kompleksnem simulatorju "Human Patient Simulator" udeležencem pomagali pri izvajanju simulacij akutnega koronarnega sindroma in aritmij. Izvedba simulacije akutnega holecistitisa in laparoskopije je bila v domeni asist. Andreja Bergauerja, dr. med., Vida Pivca, dr. med., in Urške Marolt, dr. med. Za trening kliničnih veščin in izvedbo objektivnega strukturiranega kliničnega izpita (OSKI) so poskrbeli Karmen Zeme, študentka medicine, Tamara Todorović, dr. med., in tutorji kliničnih veščin, ob pomoči Andreja Markote, dr. med., in Mihe Kodele, dr. med., pa je bil izveden še trening interpretacije EKG (3,4). V času, ko so študenti vadili novo osvojena znanja in veščine, so učitelji pripravljali gradivo za evalvacijo posameznih segmentov simulacij in pripravljali zaključno testiranje.

SimClip 2013 je potekal zelo aktivno, a v sproščenem vzdušju. Študenti in učitelji so svoje zadovoljstvo potrdili tudi v anketah ob zaključku programa. Izrazili so navdušenje in spoštovanje nad raznolikostjo in razsežnostjo simulacijskih aktivnosti na MF UM.

Gostujoče udeležence smo nastanili v Hostlu Pekarna in jim v popoldanskih urah in vikendih z izleti po Mariboru, okolici in Sloveniji skušali čim bolj približati našo deželo in ljudi. Kot zanimivost lahko povemo, da jih je navdušilo bučno olje, presenetile narezane palačinke v goveji juhi, zeleno pivo v gostilni Štajerc, obvezen desert po glavnem obroku ter prijazen, odprt in produktiven dialog med študenti, učitelji, mentorji in tutorji pri simulacijah na MF UM.

Erasmus IP SimClip 2013 so vsi študenti uspešno zaključili in prejeli 5 ECTS. Z objavo učnega materiala in ostalega gradiva na spletni strani MF UM in vključitvijo rezultatov IP v učne programe naše fakultete in ostalih sodelujočih fakultet je v bodoče pričakovati še nadaljnje dobre rezultate na področju učenja in izvajanja simulacij v klinični praksi.

Z veseljem lahko zaključimo z novico, da je na novem razpisu CMEPIUSa za prijavo Erasmusovih IP-jev za leto 2013 naš IP »Simulation in clinical practice: virtual medicine« ponovno odobren, tokrat v kategoriji obnovitvenih programov, ki se bo predvidoma izvajal poleti 2014.

Literatura:

- BEVC, Sebastjan, ZORMAN, Tadej, KRAJNC, Ivan. Simulacija v klinični praksi = Simulation in clinical practice. V: HOJS, Radovan (ur.), KRAJNC, Ivan (ur.), PAHOR, Artur (ur.), SKOK, Pavel (ur.), SKALICKY, Marjan (ur.). 23. srečanje internistov in zdravnikov družinske medicine "Iz prakse za prakso", Maribor, 25. in 26. maj 2012. [Zbornik predavanj in praktikum]. Maribor: Univerzitetni klinični center, 2012, str. 15-20.
- Dosegljivo na http://www.mf.uni-mb.si/index.php/sl/ip
- Dosegljivo na http://www.mf.uni-mb.si/gradiva/ang/Erasmus%20IP-%20final%20programme.pdf
- TODOROVIĆ, Tamara (ur.), BEVC, Sebastjan (ur.). Erasmus intensive programme : simulation in clinical practice : teaching material. Maribor: Faculty of Medicine, 2013. 59 f., ilustr. Dosegljivo na http://www.mf.uni-mb.si/gradiva/ang/Teaching%20Material.pdf
- TODOROVIĆ, Tamara (ur.), BEVC, Sebastjan (ur.). Erasmus intensive programme : simulation in clinical practice : abstract book. Maribor: Faculty of Medicine, 2013. 24 f., ilustr. Dosegljivo na http://www.mf.uni-mb.si/gradiva/ang/Abstract%20Book.pdf

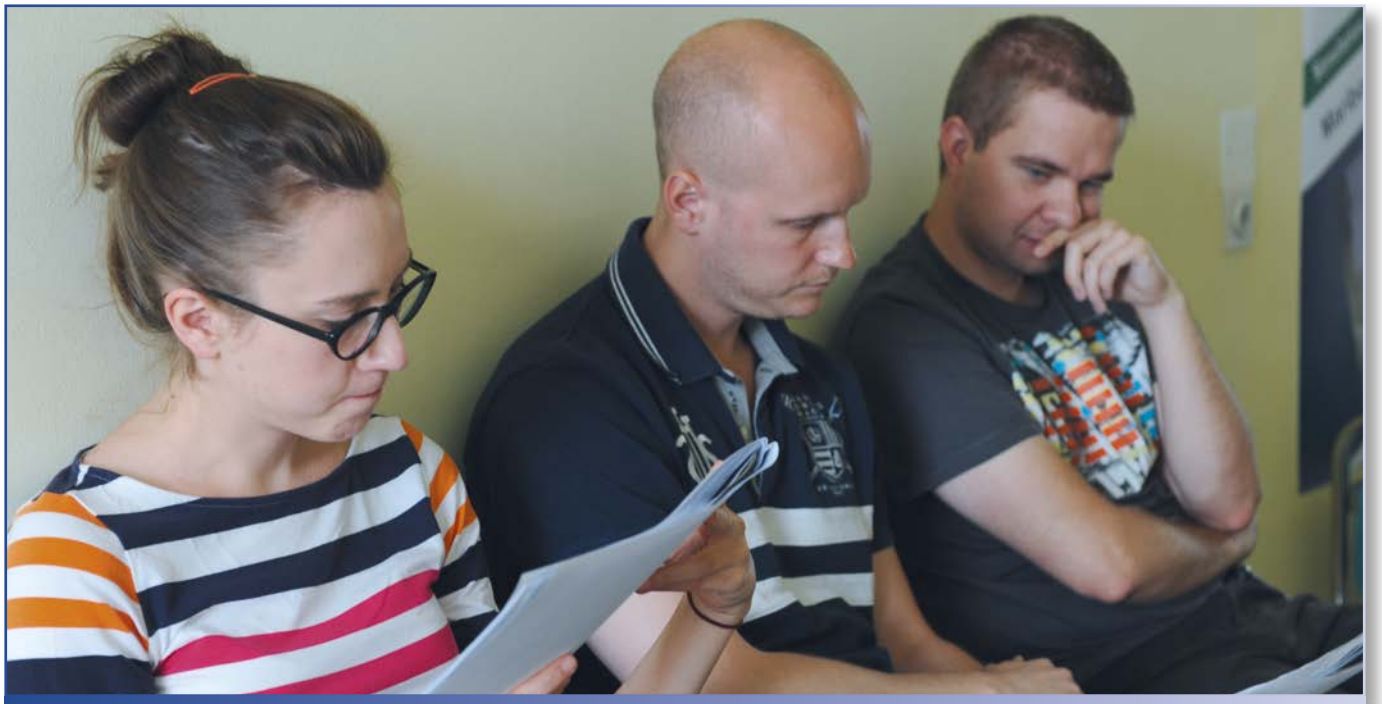

Udeleženci na simulaciji.

40 let Oddelka za nuklearno medicino

Avtor: Ludvik Puklavec

6. septembra letos smo sedanji in nekdanji sodelavci Oddelka za nuklearno medicino obeležili jubilej – 40-letnico obstoja oddelka. Ob tej priložnosti smo organizirali krajše strokovno srečanje v veliki predavalnici kirurške stolpnice. Na programu so bila tri predavanja: predstojnik oddelka prim. Ludvik Puklavec, dr. med., je prikazal zgodovinski razvoj oddelka, nato je Gabor Somosi, dr. med., iz podjetja GE Healthcare predstavil možnosti protibolečinskega zdravljenja kostnih metastaz z radioaktivnim stroncijem, kot zaključek srečanja pa je Mitja Topalovič, dr. med., prikazal naše lastne izkušnje zdravljenja kostnih metastaz z radioaktivnimi izotopi.

Radioizotopni laboratorij, kot se je oddelek sprva imenoval, je leta 1973 ustanovil prof. dr. Milan Černelč, dr. med., takratni predstojnik Internega oddelka. Za prvega vodjo oddelka je postavil prim. mag. Rudija Turka, dr. med., ki je bil takrat še specializant interne medicine in se je pred tem usposabljal na Kliniki za nuklearno medicino v Ljubljani. Poleg njega so bili na oddelku zaposleni še trije sodelavci, ki so opravljali prve scintigrafske in laboratorijske preiskave s pomočjo radioaktivnih izotopov. Kasneje se je oddelek širil tako kadrovsko kot tudi prostorsko in pridobival novo opremo. Danes oddelek šteje devetnajst zaposlenih in letno opravlja okoli 6000 scintigrafskih preiskav, 5000 pregledov ščitničnih bolnikov in preko 50.000 laboratorijskih analiz. Poleg tega se na oddelku izobražujejo številni študenti Medicinske fakultete, Fakultete za zdravstvene vede in bodoči radiološki inženirji. Sodelavci oddelka smo ves čas sledili razvoju stroke in uvajali nove preiskave – nekatere kot prvi v državi. Svoje izkušnje smo predstavili na številnih strokovnih srečanjih doma in v tujini ter objavili preko sto prispevkov v strokovni literaturi. V prihodnosti nas čakajo novi izzivi; med prvimi bo zagotovo PET-CT diagnostika na bodočem onkološkem oddelku, ki je še v gradnji.

Utrinek iz srečanja v veliki predavalnici.

Tako je potekalo snemanje na vrstičnem scintigrafu v sedemdesetih letih prejšnjega stoletja.

In tako izgleda scintigrafska preiskava danes na sodobni gama kameri.

Vodja IPA projekta v UKC Maribor Veljko Vlaisavljević.

Sodelovanje v Jadranskem čezmejnem programu IPA

Avtor: Milan Reljič

Leta 2011 je bil Oddelek za reproduktivno medicino in ginekološko endokrinologijo povabljen k triletnemu sodelovanju v Jadranskem čezmejnem programu IPA (Instrument for Pre-Accession Assistance) »Future medicine«, ki ga sofinancira Evropska unija. Namen projekta je povečati regionalno sodelovanje med državami ob Jadranskem morju pri izmenjavi in poglabljanju znanja s področja reproduktivne medicine. Povabilo ni prispelo naključno, temveč je bilo posledica dosedanjih dosežkov, saj se je oddelek pod vodstvom prof. dr. Veljka Vlaisavljevića, dr. med. razvil v center regionalnega pomena. Organizirali smo že številne zelo odmevne mednarodne učne delavnice, tudi pod okriljem Evropskega združenja za reproduktivno medicino in embriologijo (ESHRE). Z bogatim znanjem in izkušnjami pa prispevali k ustanovitvi in razvoju večjega števila centrov za postopke zunajtelesne oploditve na področju nekdanje Jugoslavije.

Dejavnosti v okviru IPA projekta smo usmerili v poučevanje sodobne minimalno invazivne endoskopske diagnostike neplodnosti, predvsem histeroskopije in transvaginalne laparoskopije. Transvaginalna laparoskopija je novejša metoda, ki smo jo leta 2001 uvedli prvi v Sloveniji. Omogoča dober pregled struktur v mali medenici in je zato zelo primerna za ugotavljanje tuboperitonealnega vzroka neplodnosti. Po zanesljivosti je primerljiva z laparoskopijo, vendar je manj invazivna in jo lahko izvedemo tudi ambulantno (v lokalni analgeziji), zato prispeva k enostavnejši in za paciente prijaznejši obravnavi neplodnosti.

S sredstvi projekta smo kupili endoskopski stolp in dodaten inštrumentarij za transvaginalno laparoskopijo, kar nam je omogočilo ambulantno izvajanje te preiskave in olajšalo

izobraževanje pri vsakdanjem kliničnem delu. Naše izkušnje s to metodo smo predstavili v publikacijah ter na kongresih doma in v tujini. Vrhunec projekta je bila izvedba učne delavnice maja letos. Učna delavnica je bila zelo kompleksno zasnovana, saj je poleg teoretičnega dela obsegala neposreden prenos operacij iz naših operacijskih dvoran in praktično delo na kokošjih modelih. Pionirji transvaginalne histeroskopije in uveljavljeni tuji strokovnjaki, kot so prof. Antoine Waterlot, dr. med. iz Francije, Patrick Putteman, dr. med. iz Belgije in prof. dr. Vasilis Tanos, dr. med. iz Cipra so praktično in teoretično prikazali operativne in diagnostične možnosti transvaginalne laparoskopije. Domači predavatelji as. Lea Mlakar, dr. med, as. dr. Vilma Kovač, dr. med, as. mag. Marko Došen, dr. med., as. dr. Vida Gavrić Lovrec, dr. med., doc. dr. Branka Žegura, dr. med. in prof. dr. Milan Reljič, dr. med. pa smo poskrbeli za teoretične osnove in vodili praktično delo na kokošjih modelih. Več kot 40 udeležencev iz Slovenije in tujine je bilo izjemno zadovoljnih z organizacijo in izvedbo učne delavnice. Pohvalo za dosedanje aktivnosti pa smo prejeli tudi od koordinatorja IPA programa iz Italije, ki je tudi vodilni partner.

Sodelovanje v evropskem projektu predstavlja poseben izziv. Poleg strokovnega dela zahteva izpolnjevanje administrativnih pogojev za črpanje sredstev, kar je izvedljivo le ob podpori matične ustanove in Ministrstva za gospodarski razvoj, ki smo je bili v veliki meri tudi deležni.

Udeleženci učne delavnice med spremljanjem neposrednega prenosa operacij

Organizatorji in predavatelji na učni delavnici (z leve proti desni): Martina Kos, Veljko Vlaisavljević, Vida Gavrić Lovrec, Patrick Putteman, Vasilis Tanos, Milan Reljič, (vodja učne delavnice), Vilma Kovač, in Branka Žegura.

Vabljeni k ogledu oddaje Zdravstveni nasvet na TV Maribor vsak ponedeljek ob 20.05!

Iz zakulisja oddaje, v kateri je bil gost Roman Košir.

Mariborski strokovnjaki v novi televizijski oddaji Zdravstveni nasvet

Avtorica: Š. P.

V začetku letošnje jeseni je na Televiziji Maribor ugledala luč sveta nova oddaja ZDRAVSTVENI NASVET, ki jo soustvarjajo strokovnjaki iz UKC Maribor. Glavni namen oddaje je ozaveščanje ljudi o težavah, ki bremenijo tako paciente kakor tudi zdravnike, saj v oddaji govorijo o različnih bolezenskih stanjih in z njimi povezanimi težavami ter posledicami. Posvetili se bodo tudi o preventivni skrbi za zdravje.

Oddajo lahko spremljate vsak ponedeljek zvečer ob 20.05. Voditeljica Mojca Polh Budja, ki sicer kot profesorica prihaja iz prosvete, bo vsak teden v studiu gostila zdravstvene strokovnjake in gledalcem na ta način s povsem laičnega vidika skušala približati aktualne tematike s področja zdravja. Na željo gostov lahko med oddajo odprejo tudi telefonske linije in gledalcem tako omogočijo, da postavijo vprašanje na aktualno temo kar iz domačega naslanjača.

V preteklih oddajah so že gostili doc. dr. Hojko Gregorič Kumperščak, dr. med., na temo hiperkinetične motnje (16. 9. 2013), asist. Romana Koširja, dr. med., ki je govoril o urgentnih stanjih in poškodbah (23. 9. 2013) in doc. dr. Matjaža Vogrina, dr. med. na temo športnih poškodb ter druge strokovnjake iz UKC Maribor.

Fotografska razstava »Celiakija? Nič bat!« v UKC Maribor

Avtorica: Š. P.

V avli Klinike za kirurgijo UKC Maribor smo v sredini septembra postavili na ogled razstavo dokumentarnih fotografij, ki so nastale v okviru projekta LQ-CELIAC z naslovom »Celiakija? Nič bat!« in pri katerem aktivno sodelujejo tudi naši strokovnjaki s Klinike za pediatrijo.

Fotografije avtorice Anite Kirbiš so nastale konec januarja 2013 v enoti Lenka vrtca Otona Župančiča v Mariboru, kjer so predstavili slikanico z naslovom Pšenička potička: Govoreča mačka in Lukčeva brezglutenska dieta. Slikanica je namenjena predstavitvi celiakije in brezglutenske diete predšolskim otrokom. Prikupna slikanica je nastala v okviru bilateralnega evropskega projekta LQ-CELIAC, ki ga je financiral Operativni program Slovenija – Madžarska 2007 – 2013, napisala in ilustrirala pa sta jo šestletni Nik Furman in njegov dve leti mlajši bratec Luka – bolnik s celiakijo. Knjigo je izdala Mestna občina Maribor, ki je vodilni partner projekta LQ-CELIAC. Otroci so prisluhnili tudi posebej zanje prilagojenemu predavanju o celiakiji in poskusili sladke dobrote brez glutena, najbolj navdušeni pa so bili nad brezglutenskimi piškoti, ki so s pomočjo vzgojiteljic nastali pod njihovimi spretnimi prstki. Prijetno dogajanje je v fotografski objektiv ujela Anita Kirbiš, danes pa je svoje fotografske utrinke postavila na ogled tudi obiskovalcem in zaposlenim v UKC Maribor.

Asist. Dr. Jernej Dolinšek, dr. med. iz Klinike za pediatrijo UKC Maribor je o projektu povedal: *»V okviru bilateralnega projekta LQ-CELIAC, ki ga vodi in koordinira Mestna občina Maribor, pomemben partner pa je Klinika za pediatrijo UKC Maribor, poskušamo problematiko celiakije čimbolj približati širšemu*

Fotografska razstava v avli Klinike za kirurgijo.

krogu ljudi. Pritegniti otroke in mladostnike pa je pri tem še posebej pomembno. Na ta način otrokom že v zgodnjem otroštvu pokažemo, da kronične bolezni ne pomenijo nujno nekaj strašnega in da drugačnih od sebe ne smemo izločiti iz svoje družbe, hkrati pa tudi malim bolnikom sporočamo, da se zaradi svoje bolezni ne rabijo počutiti odrinjene oz. nerazumljene. Pomembna je tudi sporočilna vrednost poudarjanja pomena zdrave prehrane za bodoče rodove, kar ima bistveno širše zdravstvene učinke in družbene posledice, kot si včasih predstavljamo. Zato smo veseli, da lahko tudi s pričujočo razstavo pokažemo del aktivnosti, ki jih izvajamo v okviru projekta, in projekt tudi na ta način predstavimo sodelavcem v naši ustanovi«.

LQ-CELIAC
IZBOLJŠANJE KVALITETE ŽIVLJENJA BOLNIKOV S CELIAKIJO NA OBMEJNEM PODROČJU SLOVENIJE IN MADŽARSKE
A LISZTÉRZÉKENY BETEGEK ÉLETMINŐSÉGÉNEK JAVÍTÁSA A SZLOVÉN-MAGYAR HATÁR MENTI TÉRSÉGBEN
Mestna občina Maribor - PROJEKTNA PISARNA
Ulica heroja Staneta 1, SI - 2000 Maribor
info@lq-celiac.si, www.lq-celiac.si

SI HU
EVROPSKO EURÓPAI TERITORIALNO TERÜLETI SODELOVANJE EGYÜTTMŰKÖDÉS

O CELIAKIJI IN BREZGLUTENSKI DIETI

Celiakija je kronična bolezen tankega črevesa, pri kateri morajo bolniki iz svoje prehrane izključiti vse prehranske izdelke, ki vsebujejo gluten (beljakovina, ki se nahaja v pšenici, ječmenu, ovsu in rži).

Kot posledica uživanja glutena se pri njih med najpogostejšimi simptomi pojavljajo prebavne motnje, zdravstvene težave zaradi pomanjkanja vitaminov in drugih sestavin hrane ter padec odpornosti organizma.

Bolezen se zelo pogosto kaže tudi z neznačilnimi znaki in lahko prizadene številne organske sisteme, zato je potrebno zgodnje odkrivanje, saj le pravočasno zdravljenje lahko prepreči razvoj težkih zapletov bolezni.

Edini način zdravljenja celiakije je stroga doživljenjska brezglutenska dieta, saj že najmanjše količine glutena (20 ppm oz. delcev na milijon) v prehrani teh bolnikov lahko privedejo do hudih dolgoročnih zapletov bolezni in lahko vodijo tudi v razvoj malignih bolezni.

5. maj – mednarodni dan higiene rok

Avtorica: Lidija Živič, dipl.m.s.

Svetovna zdravstvena organizacija (SZO) je leta 2009 razglasila 5. maj za mednarodni dan higiene rok.

5 trenutkov za higieno rok

Smernice, ki jih je razvila SZO za izboljšanje kvalitete higiene rok, opredeljujejo ključne trenutke, kdaj si moramo zdravstveni delavci razkužiti roke:

1. pred stikom z bolnikom;
2. po stiku z bolnikom;
3. pred aseptičnimi posegi;
4. po možnem stiku z bolnikovimi tekočinami in izločki;
5. po stiku z bolnikovo okolico.

Namen upoštevanja 5 trenutkov za higieno rok je v prvi vrsti preprečevanje prenosa okužb z bolnika na bolnika, z bolnika na zaposlene in preko rok morda tudi v domače okolje.

Zato vsako leto obeležujemo 5. maj kot mednarodni dan higiene rok.

Namen obeleževanja je predvsem ozaveščanje – zlasti strokovne javnosti – o pomenu higiene rok in tveganjih, povezanih z neustrezno oziroma pomanjkljivo higieno rok.

Ker je letošnji 5. maj padel na nedeljo, smo higieni rok v UKC Maribor v okviru 5 TRENUTKOV ZA HIGIENO ROK posvečali še posebno pozornost v ponedeljek, 6. maja 2013.

V dopoldanskem času so po klinikah in oddelkih potekale aktivnosti, kjer so medicinske sestre – higieničarke - izvajale nadzor nad razkuževanjem rok vseh zaposlenih, tudi študentov in dijakov, ki prihajajo v stik z bolnikom. Preverjali smo 1. TRENUTEK ZA HIGIENO ROK, ki govori, da je razkuževanje rok potrebno pred vsakim dotikom bolnika, saj na ta način obvarujemo bolnika pred škodljivimi mikrobi, ki jih imamo na rokah. K temu ne prištevamo samo strokovnega kliničnega pregleda, temveč tudi rokovanje, trepljanje po rami, pomoč bolniku pri gibanju, umivanju, merjenje telesne temperature, merjenje krvnega tlaka, pulza, avskultacijo, palpacijo trebuha in drugo.

Preverjanje uspešnosti 1. trenutka za higieno rok smo izvedli na praktično vseh kliničnih oddelkih in dobili dobre rezultate, ki kažejo na to, da večina zaposlenih upošteva in ve, kaj pomeni 5. trenutkov za higieno rok.

Pod pojmom ''HIGIENA ROK" v zdravstvu razumemo razkuževanje, umivanje rok, smotrno uporabo rokavic, tehniko ne-dotikanja in nego kože rok. Seveda pa ne smemo pozabiti, da so urejene roke osnova za učinkovito higieno rok. Roke umijemo, kadar so vidno umazane, po stiku z bolnikovimi telesnimi tekočinami ali izločki, ob osebni higieni (po uporabi stranišča) ter ob prihodu in odhodu z delavnega mesta. Z rednim, pravilnim in temeljitim umivanjem rok lahko preprečimo marsikatero okužbo. Verjetnost za prenos okužbe je precej večja v javnih prostorih, v katerih se zadržuje veliko ljudi in so med njimi lahko tudi prenašalci okužb. Ravno zato moramo biti pri higieni rok v javnih prostorih še bolj pozorni.

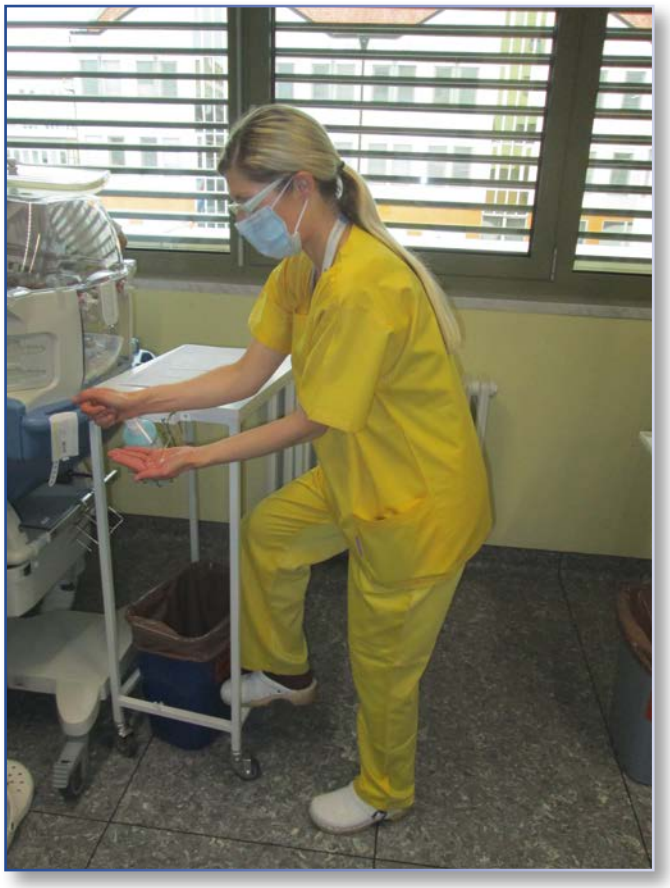

Pravilno higieno rok moramo izvajati vsak dan, na kar nas v UKC Maribor opozarjajo znane rumene nalepke.

IN ŠE NASVET:

Kako si pravilno umijemo roke? Na mokre roke nanesemo milo in drgnemo dlan ob dlan. Nato v dlani ene roke umijemo blazinice prstov druge roke in enako ponovimo na drugi roki. Običajno pri umivanju pozabimo na palca, a je treba umiti tudi ta dva prsta. Nato umijemo medprstne prostore z drgnjenjem dlani in prepletenih prstov. Na koncu umijemo še hrbtni del rok.

VSE GIBE PONOVIMO VSAJ PETKRAT.

Roke speremo pod tekočo vodo in jih osušimo s papirnato brisačo ali brisačo iz blaga, če jo uporablja samo ena oseba.

Šele ko so roke popolnoma suhe (po 3 minutah), lahko nanje nanesemo razkužilo in jih razkužimo po enakem postopku, kot smo jih umili, le da ni potrebno zajeti zapestij.

Razkužilo vtiramo v kožo rok tako dolgo, da so suhe.

VARUJMO BOLNIKE, VARUJMO SEBE!

Aktivnosti pripravnikov zdravstvene nege

Avtorica: Tina Kolednik

Srednja medicinska sestra, tehnik zdravstvene nege, zdravstveni tehnik, srednji zdravstvenik je oseba, ki je zaključila srednješolski strokovni program zdravstvene nege in je usposobljena za vrsto strokovnih del, ki jih izvaja v vseh življenjskih obdobjih ter okoljih ljudi.

Definicija Virginie Henderson opredeljuje medicinsko sestro kot članico širšega zdravstvenega tima, v katerem sodeluje, načrtuje, izvaja ter vrednoti zdravstveno nego in oskrbo pacienta. Na osnovi Zakona o zdravstveni dejavnosti mora za samostojno izvajanje zdravstvene nege opraviti pripravništvo, ki traja šest mesecev ter strokovne izpite. Vsebine strokovnega izpita so:

- zdravstvena nega,
- socialna medicina,
- prva pomoč,
- zdravstvena zakonodaja.

Po programu pripravništva za poklic tehnik zdravstvene nege se v UKC Maribor trenutno usposablja šest pripravnic, in sicer sledečih matičnih oddelkih:

- Oddelek za revmatologijo,
- Oddelek za hematologijo in hematološko onkologijo,
- Oddelek za nalezljive bolezni in vročinska stanja,
- Oddelek za abdominalno in splošno kirurgijo,
- Oddelek za nevrokirurgijo,
- Oddelek za travmatologijo.

Pripravništvo opravljamo v skladu s terminskim planom, ki časovno in vsebinsko zagotavlja skladen program pripravništva s programom Ministrstva za zdravje RS.

Na delovnem mestu sta izgled in urejenost izvajalcev zdravstvene nege še kako pomembna, saj ustrezen zunanji videz predstavlja odnos do poklica, do soljudi in do institucije. Zato pripravniki skrbimo za primeren videz in urejenost delovnega oblačila, poudarek dajemo ustreznemu vedenju, saj so dobri, strpni in spoštljivi odnosi temelj kakovostnega dela v zdravstveni negi.

Udeležujemo se tudi teoretičnih usposabljanj s posameznih strokovnih področjih, ki potekajo v 16. nadstropju kirurške stolpnice, kjer izpopolnjujemo in nadgrajujemo svoja znanja. Vsebine teoretičnih usposabljanj so:

- organizacija dela in kakovost v zdravstveni negi,
- zdravstvena zakonodaja,
- prva pomoč,
- temeljni postopki oživljanja,
- bolnišnična higiena,
- klinična dietetika,
- strokovne vsebine zdravstvene nege.

Do sedaj smo na strokovnih izpopolnjevanjih spoznali ukrepe pri nenadnem srčnem zastoju in ukrepanje v nepričakovanih situacijah ter obnovili znanje iz temeljnih postopkov oživljanja tako pri odraslem človeku kot pri otroku. Pri izobraževanju iz bolnišnične higiene smo se seznanili z bolnišničnimi okužbami, ki predstavljajo najpogostejši zaplet zdravljenja v bolnišnici. Higiena rok in ostali higienski ukrepi imajo veliko vlogo pri preprečevanju bolezni in okužb. Prehrana je v kliničnem centru prilagojena potrebam in zdravstvenem stanju vsakega pacienta ter je pomemben del zdravljenja, zato je pomembno, da smo se na izobraževanju seznanili tudi s klinično dietetiko. S teoretičnimi strokovnimi izpopolnjevanji nadaljujemo v jesenskih mesecih.

Pripravniki pod vodstvom mentorja, koordinatorke in ostalih sodelavcev pridobivamo in nadgrajujemo znanja ter se v času pripravništva sistematično pripravljamo na strokovne izpite, s katerimi si bomo pridobili pravico do samostojnega opravljanja poklica. Velik poudarek se polaga na Zakon o pacientovih pravicah, ki ga je sprejel Državni zbor Republike Slovenije na seji 29. 1. 2008.

Spoštovanje dostojanstva pacienta je osnovna potreba in hkrati tudi pravica, ki jo zdravstveni delavci zagotavljamo pacientu v času njegove hospitalizacije. Navsezadnje je pripravništvo

koristna, načrtovana in organizirana dejavnost za vpeljevanje in usposabljanje mladih kadrov v delo. Je obvezen inštitut, ki nam kot začetnikom omogoča, da s strokovnim zaključnim izpitom pridobljeno znanje prenesemo v nadaljnje delovno okolje.

Srednja medicinska sestra – pripravnica Tina Kolednik, dipl.m.s. Oddelek za revmatologijo

Mariborska ADORA žanje svetovne uspehe

Avtorica: Š. P.

Mlada ekipa informatikov pod imenom ADORA (Advanced Doctor´s Operational Research Assistant) je na 11. študentskem tekmovanju IMAGINE CUP 2013 v Rusiji svetovni javnosti predstavila informacijsko rešitev na področju medicine. S projektom, ki so ga zasnovali v UKC Maribor skupaj s študenti iz Fakultete za elektrotehniko, informatiko in računalništvo Maribor (FERI), so v St. Petersburgu dosegli visoko 2. mesto v kategoriji inovacij. O posebno zanimivi izkušnji udeležbe na svetovnem tekmovanju v Rusiji smo govorili z idejnim vodjem in članom ekipe ADORA Matejem Vogrinčičem.

Kako so potekale priprave na udeležbo na svetovnem tekmovanju v Rusiji?

Priprave za svetovno tekmovanje so bile izredno obsežne in naporne. Imeli smo zelo malo časa, morali pa smo pripraviti razne strategije – tako tehnične kot marketinške – potrebno je bilo dodelati prototip, poskrbeti za celovit videz ekipe, promocijskega materiala, predstavitve, itd. Skratka, dela je bilo veliko.

Kaj je bil vaš cilj, preden ste odpotovali v St. Petersburg?

Že pred tekmovanjem, je bil naš cilj izdelati oz. realizirati idejo, ki bi pomagala kirurgom pri delu ter prestavljala nek vrh tehnologije v dejanski uporabi. Samo tekmovanje je bilo zgolj potrditev ideje in dokaz, da gremo z idejo v pravo smer.

Kakšna je bila svetovna konkurenca na tekmovanju?

Na svetovnem tekmovanju se vedno zberejo najboljši med najboljšimi. Vsaka sodelujoča državaje na svetovno tekmovanje poslala eno do dve najboljši ekipi, ki ju je izbrala med več sto prijavljenimi. Tako smo se najboljši iz posameznih držav srečali v Rusiji. Konkurenca je bila zelo močna, dobra polovica vseh projektov pa je bila s področja medicine.

Kakšni občutki so vas spremljali v času tekmovanja?

Občutki so bili izredno dobri. Že sama uvrstitev na tako prestižno tekmovanje v človeku poraja zadovoljstvo. Veliko je bilo tudi začudenja ob spremljanju ostalih odličnih projektov, kakor tudi veliko dela in nervoze ob pripravljanju na predstavitev našega projekta.

Kaj mislite, da je komisijo prepričalo pri vaši predstavitvi projekta ADORA?

Komisijo je prepričala predvsem uporaba že obstoječe strojne opreme, ampak v druge namene, kot je bilo prvotno mišljeno. Prav tako so pohvalili zelo dobro in pregledno urejen uporabniški vmesnik, kot tudi vpliv na uporabo, ki ne le,da prihrani čas in potrošni material, temveč tudi bistveno izboljša kakovost samega posega.

Kakšen odziv po svetu je prinesla vaša predstavitev in uvrstitev?

Veliko zanimanje so pokazali predstavniki arabskih in azijskih držav. Predvsem v arabskih državah, kjer se gradi veliko novih bolnišnic, želijo imeti na razpolago ne le najboljšo opremo, temveč tudi aparate, kakršne nima nihče drug.

Kakšno vlogo ima pri projektu UKC Maribor?

Projekt je v bistvu zaživel v UKC Mariborin sodelovanje je potekalopredvsem s strokovnimi nasveti, kakor tudi s testiranjem in predlogi za izboljšave. Tukaj gre predvsem pohvalitidoc. dr. Bogdana Čizmarevića in mag. Boštjan Lanišnika, ki sta maksimalno pomagala na vseh področjih. Sam projekt pa še ni zaključen, zato bo UKC imel še dalje pomembno vlogo pri nastajanju končnega produkta.

Kako bo potekalo testiranje programa ADORA v pravih operacijskih dvoranah?

Kot že rečeno, projekt še zdaleč ni zaključen. Uporabnost je potrebno testirati v realnih situacijah in okoliščinah, ter stvari izboljšati, odkriti kakšno pomanjkljivost in jo popraviti, dobiti nove ideje ter jih realizirati.Tovrstno testiranje je najbolj zahteven del projekta in če je izpeljano dobro ter strokovno, je lahko končen produkt izvrsten.

Kakšne načrte ima ekipa inovativnega projekta ADORA za prihodnost?

Bližnji načrti so seveda testiranje prototipa in na koncu izdelati končen produkt, ki bo takšen, kot si ga želijo zdravniki. Dolgoročno pa mislim, da ne bo zmanjkalo idej, zato menim, da je možno narediti še veliko dobrega.

Čestitke ekipi ADORA, ki je z uvrstitvijo v svetovni vrh inovacij dokazala izjemno strokovno znanje, podkrepljeno z naprednimi idejami na področju informacijske tehnologije v medicini.

Prikaz uporabe programa ADORA.

ADORA je interaktiven zdravnikov asistent, ki omogoča edinstven prikaz informacij o bolniku pred in med operacijskimi posegi. S pomočjo razpoznave gibov oz. kretenj in zvoka zagotavlja enostavnejšo, naravnejšo in učinkovitejšo komunikacijo med človekom in računalnikom, pri tem pa kirurg ostaja v sterilnem okolju, saj računalnik upravlja le s svojimi rokami.

Ekipo ADORA sestavljajo študentje Boštjan Arzenšek, Andraž Leitgeb in Zedin Salkanovič iz FERI, ki delujejo pod mentorstvom asistenta Kristjana Košiča, ter informatik iz UKC Maribor, Matej Vogrinčič.

IMAGINE CUP tekmovanje pod okriljem Microsofta velja za eno najprestižnejših in najtežjih tekmovanj s področja informacijskih tehnologij na svetu. Vsi udeleženci tega tekmovanja ustvarjajo projekte pod geslom »Predstavljajte si svet, kjer nam tehnologija pomaga rešiti najtežje probleme«. Na finalno tekmovanje se je prijavilo kar 300.000 tekmovalcev oz. 734 ekip iz celega sveta. Ožji izbor oz. finale pa je doseglo le 87 ekip iz 71 držav.

Sprejem pri direktorju UKC Maribor.

Veselje ob razglasitvi rezultatov.

Ob stoletnici smrti dr. Karola Glaserja

Avtorja: Elko Borko, Gregor Pivec

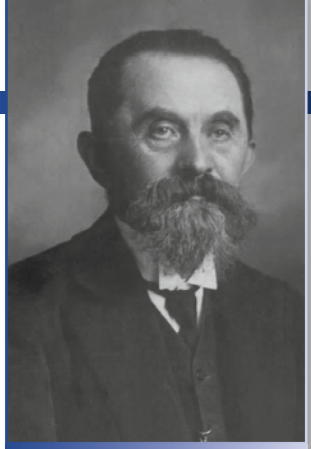

Prof. dr. Karol Glaser
3. 2. 1845–18. 7. 1913

18. julija je minilo sto let od smrti dr. Karola Glaserja, enega od zadnjih pomembnih štajerskih domoljubov, ki se je zapisal v zgodovino s svojim najpomembnejšim delom »Zgodovino slovenskega slovstva«, ki je izšlo v letih od 1894 do 1900 na več kot 1300 straneh.

Profesor dr. Karol Glaser se je rodil 3. februarja 1845 v Reki pri Hočah pod obronki Pohorja in je umrl 18. julija 1913. Počiva na bližnjem hoškem pokopališču.

Odraščal je kot prvorojenec v številni, vendar trdni slovenski družini. Že v osnovni šoli so odkrili njegovo nadarjenost in željo po znanju. Zato je svoje izobraževanje leta 1857 nadaljeval na mariborski gimnaziji in leta 1865 kot odličnjak končal gimnazijo, na kateri sta v tem času poučevala slovenska narodnjaka Božidar Raič in Davorin Trstenjak. Slednji je mladega Glaserja seznanil s starim indijskim knjižnim jezikom sanskrtom in mladi Karol se je že takrat odločil za študij indijske filologije ter si zastavil nalogo, da bo postal prvi slovenski indolog.

Poleg obveznih gimnazijskih jezikov se je učil francoščine, italijanščine in češčine ter pri takratnem zasebnem mariborskem učitelju Valentinu Gašperšiču še angleščine. Med njegovimi učenci je bil najbolj poznan Pavel Turner. Kot zanimivost lahko zapišemo, da so štirje med njegovimi učenci kasneje bili prvi prevajalci Shakespeara v slovenščino.

To narodnostno zelo zavedno okolje je vplivalo na mladega Glaserja, da je postal član mariborske slovanske čitalnice in njenega pevskega zbora, prav tako pa je sodeloval v čitalničnih zborih. Tudi kasneje med službovanjem po številnih krajih takratne monarhije je ostal narodnostno zaveden, kar dokazuje tudi stalna uporaba imena Karol.

Po maturi je na dunajski univerzi študiral klasično filologijo ter slavistiko in leta 1869 postal hišni učitelj v družini grofa Brindisa, ki je takrat še bil lastnik mariborskega gradu. Po letu dni je dobil službo suplenta v Leobnu, nato pa je služboval v različnih krajih; na gimnazijah v Celju, Kranju in na Ptuju. Profesorske izpite je opravil leta 1871 ter 1876 in v tem času poučeval latinščino, nemščino, francoščino ter celo stenografijo, kar je dokaz njegove široke razgledanosti. Koncem osemdesetih let so ga kazensko premestili na gimnazijo v Šlezijo, ker naj bi nasprotoval vladni politiki v Bosni. Tu se je poglobil v študij sanskrta in indologije ter v Berlinu in Götingenu poslušal predavanja o indijski književnosti. Po številnih prošnjah so ga slednjič 1880. leta premestili v Trst in kot gimnazijski profesor se je posvetil poučevanju slovenščine in jo bogatil z delovanjem v narodnih društvih. V tem okolju je postal soustanovitelj Slovanskega pevskega društva in bil njegov večletni vodja.

V svojem šestintridesetem letu je Glaser dobil študijski dopust in na Dunaju začel z rednim študijem indologije ter se pripravljal na doktorat. Zaradi prekoračitve določenega časa študija je šele po sprejemu in odobritvi samega cesarja Franca Jožefa dobil še leto dni potrebnega časa, da je pripravil disertacijo in leta 1883 kot prvi Slovenec postal doktor indologije. Poslej se je potegoval za mesto univerzitetnega profesorja orientalistike v Lvovu, Pragi in Zagrebu, vendar nove stolice niso ustanovili, saj za to ni bilo finančnih sredstev. Tako je vse do svoje upokojitve leta 1901 ostal v Trstu.

Po upokojitvi je živel v Gradcu in na Dunaju, tri leta (1903-1906) pa je bil ravnatelj zasebne nižje gimnazije v Ogrskem Brodu na Moravskem in z zaslužkom omogočil šolanje svojih otrok. Po letu 1906 pa vse do smrti je živel pri svojem bratu v Hočah in le občasno obiskoval Dunaj, Göttingen in Prago, da je izpopolnjeval svoje znanje iz indologije in perzijščine. Vendar je njegovo zdravje že bilo načeto. Bolan se je zdravil celo v naši bolnišnici na internem oddelku, ki ga je takrat vodil dr. Oscar Filafero, vendar je 18. julija 1913 umrl v Gradcu. Na njegovo željo so ga prepeljali v Hoče ter pokopali poleg »milih staršev«, kakor je želel v svoji oporoki.

Dr. Karol Glaser je slovensko kulturno javnost s svojimi objavljenimi prispevki seznanjal z življenjem takratnih pomembnih osebnosti, npr. svojih profesorjev, duhovnih vodnikov, pesnikov, kot so Oroslav Caf, Božidar Raič, Davorin

Trstenjak, Simon Gregorčič, Fran Cegnar, Pavlina Pajkova, Anton Aškerc in Taras Ševčenko.

Dr. Karol Glaser je kasneje napisal vrsto člankov in razprav za slovenske in nemške časopise. Objavil je tudi prevode indijskih besedil v nemščino, kasneje pa tudi indijska dela v slovenščino, ki takrat niso pritegnile pozornosti, saj so bila preveč nevsakdanja za tisti čas.

Sredi osemdesetih let, ko je spoznal, da ne more pričakovati kariere univerzitetnega profesorja, je svoje znanstveno zanimanje usmeril v slovensko literarno zgodovino in takrat napisal svojo najbolj znano in pomembno delo Zgodovino slovenskega slovstva. V letih med 1894 in 1900 je v sedmih snopičih in štirih delih to delo izšlo na skupno 1300 straneh.

Njegova zgodovina je prva zaokrožena slovenska slovstvena zgodovina, v kateri je dr. Karol Glaser obdelal slovensko slovstveno preteklost – od prvih začetkov pa do leta 1895. Do takrat je bila ta tematika objavljena le občasno in v posameznih delih v raznih časopisih ter drugem gradivu. Glaserjeva »Zgodovina slovenskega slovstva« ni bila sprejeta s pozitivno kritiko. Poglavitne očitke so izoblikovali na dunajskem slavističnem seminarju. Predstavil jih je Vatroslav Oblak, kasneje pa so se kritikom pridružili še drugi mlajši literarni zgodovinarji, ki so v delu ugotavljali preveč obširne zgodovinske podrobnosti, ki ne sodijo v slovstvo in pogrešali opis idejnega razvoja Slovencev.

Izhajanje Zgodovine je bilo zato povezano z »dvobojevanjem«. Tako je omenjene kritike in Glaserjeve odgovore označil poznavalec slovenskega slovstva, dr. Bruno Hartman. Zato se je dr. Karol Glaser sproščal s prevajanjem Shakespearovih del v slovenščino. Leta 1890 je v Ljubljanskem zvonu objavil prevod 3. poglavja Romea in Julije, kasneje pa je prevedel še deset dram, ki jih je predložil v objavo Slovenski matici. Leta 1911 so ga obvestili, da ne bodo objavili njegovih prevodov, kar ga je psihično zelo potrlo in od tega razočaranja si ni več opomogel. Nekatera njegova dela so ostala neobjavljena in so ostala v arhivu mariborskega Pokrajinskega arhiva.

Življenje in delo dr. Karola Glaserja je potekalo tako, kot je zapisal v svoji oporoki: »Smer mojega življenja je bila prirojeno ukaželjnost izobraziti, s tim koristiti Slovencem in jim dati čast, osobito štajerskim Slovencem in profesorskemu stanu«.

Profesor Bruno Hartman pa je v zaključku svojega eseja zapisal, «Prof. dr. Karol Glaser je tragična osebnost naše kulturne preteklosti. S čistim ciljem si je postavljal visoke cilje, ki jih ni mogel doseči, pa čeprav si je zanje strastno in garaško prizadeval. A njegovo neizmerno hotenje in tisto, kar je vendarle dosegel mu zagotavlja spoštljivo mesto med slovenskimi znanstveniki in domoljubi.«

Tudi drugi slovenski literarni zgodovinarji priznavajo dr. Karolu Glaserju pionirstvo pri pisanju slovenske slovstvene zgodovine, ki je bogato najdišče zanimivih podatkov iz zgodovine Slovencev.

Pomen dr. Karola Glaserja v današnjem času pa je najlepše opisala Majda Strašek-Januš, ki je zapisala, »da nam iz njegovega dela mora biti jasno, da je bil predvsem velik Slovenec, ki je največ življenjskih sil usmeril v priznavanje našega naroda.« Takim izjemnim možem naše preteklosti se lahko oddolžimo samo z ohranjanjem spomina na njihovo življenje ter narodno buditeljsko delo, ki dokazuje, da cenimo njihovo pokončnost, delavnost in narodno zavednost.

Spominska slovesnost je potekala 29. septembra na hoškem pokopališču.

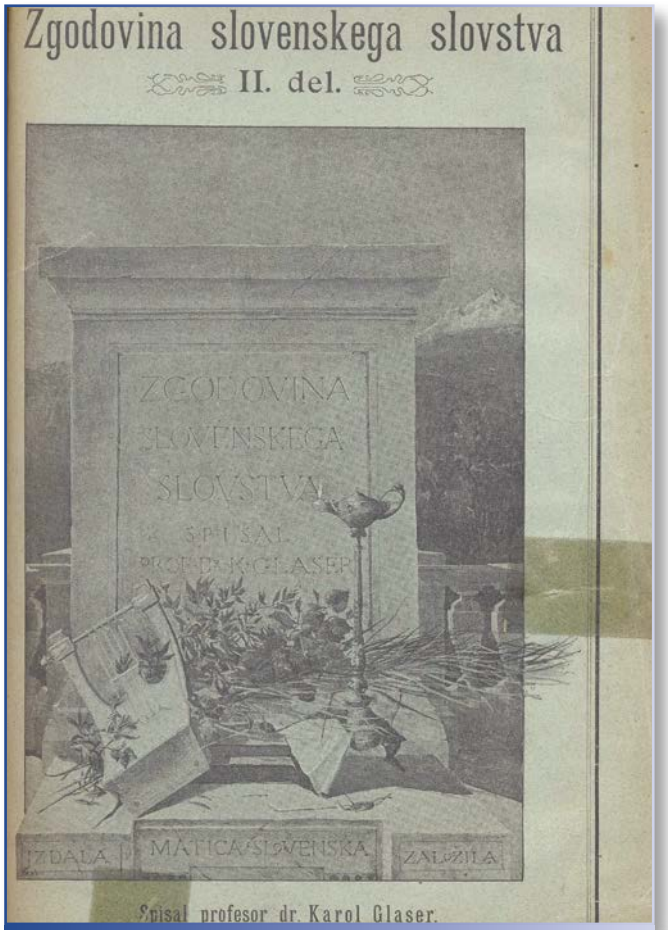

Naslovnica Glaserjevega dela: »Zgodovina slovenskega slovstva« 2. del Od francoske revolucije do leta 1848.

Prim. dr. Nada Dolenec in njenih 90 let

Avtor: Elko Borko

Mariborska zdravnica in znana specialistka za ginekologijo in porodništvo je v septembru praznovala 90-letnico svojega bogatega in plodovitega osebnega ter strokovnega življenja.

Številnim zahvalam za njeno delovanje v okviru zdravstva in socialnega skrbstva v rodnem Mariboru in željam, da bi še naprej ostala aktivna udeleženka strokovnih sestankov mariborskih zdravnikov, se želi priključiti tudi »Naša bolnišnica«, ki jo naša slavljenka še vedno rada prebira in tako ostaja v stiku z dogodki v njeni ljubi ustanovi, kjer je preživela svoje celotno delovno obdobje do zaslužene upokojitve. Prim. Nada Dolenec se je v naši ustanovi zaposlila daljnega maja leta 1948 in na ginekološko-porodniškem oddelku ostala vse do svoje upokojitve leta 1987, nato pa v dopolnilnem času delovala vse do leta 1990. Specialistični izpit je opravila 16. maja 1955 in od takrat vse svoje sposobnosti posvetila zdravstvenemu varstvu žensk.

V tem času je opravljala tudi nekatere vodstvene naloge. Tako je bila od leta 1958 pa do 1961 vodja ginekološkega odseka Ginekologija II . Od leta 1955 je bila namestnica predstojnika ginekološko-porodniškega oddelka, po razdelitvi oddelka pa je bila namestnica predstojnika ginekološkega oddelka od leta 1962 do 1974. V začetku leta 1973 je skoraj 6 mesecev uspešno opravljala dolžnosti predstojnika ginekološkega oddelka.

Še bolj pomembno pa je njeno strokovno delo pri varovanju in razvijanju zdravstvenega varstva žensk. Tako sta z dr. Stanetom Urbančičem ustanovila Antisterilitetno ambulanto, iz katere se je razvil današnji uspešni center za zdravljenje neplodnosti na Oddelku za reproduktivno medicino in ginekološko endokrinologijo Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor. Poleg tega, da je bila razgledan strokovnjak za citološko diagnostiko, je že leta 1955 pričela z dejavnostjo in uvajanjem otroške ginekologije.

Poleg že omenjenih organizacijskih pobud je pomembna tudi njena pedagoška dejavnost na področju priprave strokovnih učbenikov, kakor tudi neposredno mentorstvo celi vrsti mariborskih ginekologov in porodničarjev.

Sodelovala je pri pripravi prvega slovenskega učbenika Ginekologija, ki ga je uredil prof. Franc Novak in ki je izšel leta 1960. Že kot specializantka je za obiskovalke bolničarske šole napisala skripto za ginekologijo, kasneje pa aktivno delovala pri pripravi treh izdaj učbenika Ginekologija za srednje zdravstvene šole. Njena društvena dejavnost je prav tako izjemnega pomena: od leta 1948 je članica Zdravniškega društva Maribor, od leta 1950 Ginekološke sekcije Slovenskega zdravniškega društva in od leta 1973 Medikohistorične sekcije Slovenskega zdravniškega društva. Še danes skoraj redno sodeluje na sestankih stanovskih organizacij. Prim. Nada Dolenec je bila znana in cenjena tudi v širšem strokovnem okolju v takratni državi; že od leta 1961 je bila aktivni član Sekcije za fertilnost in sterilnost in bila predstavnica na plenumu Združenja ginekologov in porodničarjev Jugoslavije na 8. kongresu, ki je leta 1978 potekal v Portorožu. Za zasluge pri razvoju zdravstvenega varstva žensk in bogato poljudnoznanstveno dejavnost s številnimi predavanji na Delavski univerzi Maribor in drugod je leta 1988 dobila naziv primarij.

Ob njenem življenjskem jubileju se ji za njeno mentorstvo in vso nesebično dolgoletno kolegialno podporo zahvaljujejo njeni učenci in ji želijo še veliko zadovoljnih dni v zasluženem pokoju. Vso zahvalo in čestitke ji pošiljajo tudi Zdravniško društvo Maribor, Medikohistorična sekcija SZD, Ginekološka sekcija SZD, direktor in vodstvo UKC Maribor, predstojnik in vodstvo ter mlajši kolegi Klinike za ginekologijo in perinatologijo UKC Maribor ter seveda uredništvo Naše bolnišnice.

Podaj naprej vijol'čno kri!

Avtorica: Š. P.

Pomembnosti krvodajalstva se zavedajo tudi v Nogometnem klubu (NK) Maribor, kjer so v sodelovanju s Centrom za transfuzijsko medicino UKC Maribor v začetku septembra že drugič organizirali in odlično izpeljali krvodajalsko akcijo, ki so jo imenovali »Podaj naprej vijol'čno kri«.

S sloganom "Krvodajalska akcija – tekma z zagotovljeno zmago!" se je NK Maribor lotil projekta, ki ga med športnimi klubi v Sloveniji še ni bilo. Leta 2011 je kot prvi športni kolektiv v državi pristopil k akciji zbiranja dragocene življenjske tekočine, ki jo v zdravstvenih ustanovah vedno potrebujejo. Projekt pozitivne energije je v Mariboru tudi letos dosegel namen. Za en dan so prostore na stadionu Ljudski vrt spremenili v pravi transfuzijski center. Po opravljenih odvzemih so končni podatki dovolj zgovorni, saj se je zbralo 59.850 ml krvi. Vsem, ki ste pri krvodajalski akciji sodelovali, se NK Maribor in zdravstveno osebje Centra za transfuzijsko medicino najlepše zahvaljujeta.

Predstojnica Centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor Lidija Lokar je ob zaključku akcije na terenu povedala: "Velikega odziva krvodajalcev, kot smo ga imeli tokrat, smo zelo veseli. Sem pa opazila, da je bilo med njimi tudi nekaj takšnih, ki so kri darovali prvič. Teh smo še posebej veseli v upanju, da se bodo vrnili, ko jih bomo spet potrebovali. NK Maribor nam je v svojih klubskih prostorih zagotovil vse pogoje za uspešno izvedbo krvodajalske akcije, zato smo se počutili kot na našem matičnem oddelku v UKC Maribor. Še posebej pa bi rada izpostavila pozitivno in prijetno vzdušje, ki je prav tako pomembno za naše krvodajalce. Z današnjim prispevkom zbrane krvi smo zelo zadovoljni in seveda zelo hvaležni vsem, ki so priskočili na pomoč. Upamo, da bo krvodajalska akcija pod okriljem NK Maribor postala tradicija, ki bo privabila še več novih krvodajalcev".

"Da stadion Ljudski vrt za en dan spremenimo v center za transfuzijsko medicino, ni novost. Vse se je začelo pred dvema letoma s projektom »Vijolčna kri«, s katerim smo v sodelovanju z našima sponzorjema Zavarovalnico Maribor in Novo KBM želeli spodbuditi ljudi k tovrstni ozaveščenosti ter udeležbi pri krvodajalskih akcijah. Odziv je bil odličen – celo nad pričakovanji, zato smo letos akcijo ponovili. Čeprav je rezultat osrednje merilo delovanja v športu, v našem klubu ne pozabljamo na druge aktivnosti izven igrišča. »Pomagamo« je zapisano med temeljnimi načeli našega delovanja. Ker se zavedamo krvodajalske problematike in pomena zalog krvi, ne odlašamo, če lahko priskočimo na pomoč. Vsi, ki smo povezani z vijoličasto bravo, želimo nameniti podporo našim someščanom, ki so potrebni pomoči. Ponosni smo na veliko udeležbo naših zvestih navijačev, ki so tokrat prišli na stadion v vlogi darovalcev krvi. Če smo s skupnimi močmi komu olajšali vsakdanjik, se tudi sami boljše počutimo. »Podaj naprej vijol'čno kri« ostaja projekt pozitivne energije. Projekt za sedanjost in prihodnost," je ob uspešni izvedbi nogometno-humanitarnega projekta v Ljudskem vrtu dejal Bojan Ban, direktor NK Maribor.

Bili smo gostje na inštitutu za transfuzijo krvi Srbije

Avtorica: Zvonka Gregurič

Maja letos so bili delavci Centra za transfuzijsko medicino UKC Maribor gostje Inštituta za transfuzijo krvi v Beogradu. Izmenjava mnenj, delovnih izkušenj in prijetno druženje z zaposlenimi na inštitutu je botrovalo dobri volji in vsesplošno zadovoljstvo je bilo očitno. Inštitut že nekaj let pri delu uspešno uporablja avtobus za odvzeme krvi krvodajalcem v centru Beograda in na lokacijah, kjer se ponudi priložnost. Ker so to tudi sanje našega centra, so udeleženci ekskurzije in delavci beograjskega inštituta kaj hitro našli skupne teme.

Izkazali so se za izjemne gostitelje. Organizirali so voden ogled Belega dvora –kraljevskega doma Srbije, kjer sta nas osebno pozdravila tudi prestolonaslednik Aleksander II in princesa Katarina.

Beograd, ki ga več ali manj vsi dobro poznamo, slovi kot eno najstarejših mest v Evropi, a nas je vseeno prijetno presenetil. Leži na sotočju reke Save in Donave in je krasna mešanice Evrope in Orienta. Sprehoda po Kalemegdanu, stari trdnjavi in pogleda proti novemu Beogradu ni zmotilo niti hladno, deževno vreme. Slikovit dan se je zaključil v znani kavarni Tri šešira na Skadarliji, ki je znana že od leta 1864. Tu so se od nekdaj zbirali pesniki in boemi, kovale so se zarote – in povsem normalno je, da se človek tam počuti kot beograjski boem.

Sončno nedeljsko jutro je bilo ravno primerno za obisk ene največjih znamenitosti – Hrama Sv. Save. Odet v beli marmor in obkrožen s parkom upravičeno vzbuja pozornost in spoštovanje največje pravoslavne cerkve na svetu. Še ogled Dedinj, Hiše cvetja in Muzej 25. maja z dobro razstavo in vtisov za pot domov je bilo dovolj.

Od Beograda smo se poslovili v dobrem razpoloženju, s prijetnimi vtisi in lepimi spomini ter se odprli novim obzorjem in delovnim zmagam.

Ulični festival v UKC Maribor

Avtorica: Š. P.

Za trenutek se je čas v avli Klinike za kirurgijo ustavil, saj je 2. septembra postala pravo malo ulično gledališče. Igrivost in pesem v bolnišničnem okolju sta sprva privabila marsikateri začuden, a kmalu z zanimanjem ustvarjen pogled mimoidočih v kirurški avli. Del letošnjega dogajanja v okviru Festivala Maribor se je prvič preselilo v bolnišnične prostore UKC Maribor s projektom Festival na ulici. Pri projektu so sodelovali mladi glasbeniki – vokalisti Univerze za glasbo in uprizoritveno umetnost iz Gradca.

S pozdravnimi besedami, kot so *willkommen, bienvenue* in *welcome*, so naznanili letošnje Ulične utrinke. Skladatelj John Kander in tekstopisec Fred Ebb sta svoje moči združila pri muzikalu Cabaret. V navezavi s pesmijo *Maus, wie süß warst du heute Nacht – Miška, sladka si bila to noč* iz muzikala Viktorija in njen huzar, se bomo spominjali tistih noči, kjer takšne ali drugačne zavore popustijo in se ljudje malo razvedrijo. S pesmijo *I wanna be loved by you* sta dekleti s svojim šarmom nagajali fantoma. Fanta pa sta si pozornost deklet poskušala priboriti s pesmijo *Bei Mir Bist Du Shein*. Mislite, da jima je uspelo? Letos so pri Festivalu Maribor sodelovali tudi s komornim ciklom *Musikabende* iz bližnjega Gradca ter s Komično opero iz Berlina, zato so povezali pesem Roberta Stolza – rojenega Gradčana, ki je nekaj let služboval tudi v mariborskem gledališču – Im Casino in pesem *Berlin im Licht*, ki jo je ustvaril družbenokritično angažiran nemški skladatelj Kurt Weill.

Ustvarjalci Festival Maribor zaključujejo z mislijo: »Kako na lepši način povezati narode, kot pa z glasbo?«

Ulični festival v avli kirurške stolpnice.

Folklorna skupina iz Makedonije.

Obisk folklorne skupine iz Kolumbije in Makedonije

Avtorica: Ivanka Videčnik univ.dipl.org., dipl.m.s., strokovna vodja zdravstvene nege

V sklopu Festivala Lent so nas 26. junija 2013 obiskali folkloristi iz Kolumbije, naslednji dan pa še makedonska folklorna skupina.

Vsaka država in vsaka kultura ima svoje ljudsko izročilo. Največji del ljudskega izročila se skriva v plesih in narodnih nošah, ki so kopije originalov iz določenih obdobij v preteklosti.

Tako sta folklorni skupini pacientom in zaposlenim popestrili dan s plesom na zunanjem dvorišču v parku Oddelka za psihiatrijo.

Spremljevalni ansambel folklorne skupine iz Makedonije.

Ekipa UKC Maribor.

Skupno drugo mesto na VIII. Športnih igrah slovenskih bolnišnic

Avtorica: Rebeka Gerlič, vodja ekipe UKC Maribor

Lepo vreme, izjemno vzdušje in športniki željnih zmag so tudi letos zaznamovali že 8. športne igre slovenskih bolnišnic, ki jih je Združenje zdravstvenih zavodov organiziralo v soboto, 7. septembra, na Otočcu.

UKC Maribor se je,kot vsako leto doslej, tudi letos izkazal in že petič osvojil skupno odlično drugo mesto. Lepe rezultate smo dosegli skoraj v vseh športnih disciplinah; tudi tam, kjer doslej še nismo šteli odličij. Zlati odbojkarji so ponovno dokazali, da na mivki nimajo prave konkurence. Pri odbojkaricah pa je le nekaj točk odločilo, da prvega mesta niso osvojilenaše punce, ki so v razburljivem finalu izgubile proti ekipi Splošne bolnišnice Novo Mesto. Tudi košarkarji so z odlično igro v finalu izgubili prvo mesto proti mladi ekipi iz Slovenj Gradca, vendar so v tej disciplini prvič osvojili stopničke. Nekaj smole so imeli tudi naši nogometaši, ki so že v skupini naleteli na kasnejše zmagovalce – UKC Ljubljana. Izkazala se je tudi ženska ekipa v balinanju, ki je osvojila tretje mesto. Kar nekaj odličij pa smo dobili v posameznih disciplinah. Bernarda Andrej je osvojila prvo mesto v pikadu, Zala Ferk je bila druga v tenisu, Nada Živko odlična tretja v badmintonu in Tomaž Friedrich tretji v tenisu. Prvič smo imeli tudi svojo predstavnico v golfu, kjer je Nataša Dukarić zasedla odlično drugo mesto. Žal v golfu nismo imeli moškega predstavnikain to je bila edina disciplina, ki nam na teh športnih igrah ni prinesla niti ene točke. Seveda pa so k dobremu rezultatu pripomogli vsi naši udeleženci, ki so s svojim trudom in zagnanostjo tekmovali v imenu naše bolnišnice. Žal se nam je ponovno – le za nekaj točk – izmuznilo želeno prvo mesto.

Ob tej priložnosti bi rada pohvalila še organizatorje, ki so kljub težkim časom uspeli pripraviti športni dogodek na nivoju, ki smo ga bili vajeni. Pohvala tudi »vremenarju« Robertu Erjavcu, ki že vsa leta skrbi za napovedovanje tekem in nas spravlja v smeh s svojim humorjem. Prav tako bi se rada zahvalila tudi vsem našim tekmovalcem za izkazano borbenost in pripadnost Univerzitetnemu kliničnemu centru Maribor.

Zala Ferk – drugo mesto v tenisu posamično ženske.

Košarkaška ekipa.

Bernarda Andrej – prvo mesto v pikadu.

Nogometna ekipa.

Ženska balinarska ekipa.

Ženska odbojkarska ekipa.

Moška odbojkarska ekipa.

Nada Živko – tretje mesto v badmintonu.

Osvojeno drugo mesto v skupnem seštevku.

"Fiš" piknik 2013

Avtorica: Anita Kirbiš

V našo deželico na sončni strani Alp se je počasi in vztrajno priplazila recesija, ki je zarezala v vse človeške pore. Ljudje so postali apatični, predvsem pa zaskrbljeni za danes, jutri … Izgubili so upanje za boljše čase, saj krizi trga in dela ni videti konca. Ljudem je padla morala, nimajo več energije niti družiti se. Malodušje pa se ni polotilo naših ribičev, saj ga zdravijo v naravi – ob ribnikih.

Vztrajno, leto za letom, organizirajo ribiči v mesecu juniju tradicionalni »Fiš piknik« oziroma dan odprtih vrat za vse delavce UKC in njihove družinske člane. Res pa je, tako kot je to običajno, da največji del opravkov pade na posameznike, ki so tako trmasti, da želijo zastavljene cilje doseči za vsako ceno. Ves mesec smo se moralno pripravljali na dogodek, saj smo slutili, da zna biti odeja, navkljub dobri volji in prostovoljnemu delu, prekratka. Pa smo vseeno vztrajali, stisnili zobe, iskali donatorje in razpisali naš »Fiš piknik 2013«. Prijave so kapljale, a vseeno se nas je v Pivoli ob ribniku na koncu zbralo lepo število udeležencev.

Vreme je tega dne bilo kot naročeno. Po dolgem času nas je pozdravilo sonce, ob ribniku pa je bilo dovolj hladne senčice. Letošnji glasbeni gost Igor je obiskovalcem v pozdrav igral našo himno »Toni je pa ribo ujel …«, na vratih je goste pričakal ribiški car Milan, na brvi pa aperitiv in naša »priložnostna blagajničarka« Milena z vstopnicami. Nedaleč stran si je bilo mogoče postreči z domačim kruhom in zaseko.

Anita, ki je pripravila ves scenarij prireditve in jo tudi vodila, je v pozdravnem nagovoru ugotavljala, da je »prva vrsta« tudi letos ostala prazna.

Uvodoma smo slišali nekaj iz »zgodovinskih virov« tega območja in pozdravne besede predsednika Danila. Zagreti ribiči so pred 29. leti vzeli v roke krampe, lopate ter zavihali rokave in iz opuščenega ribnika v Pivoli (pod bivšo psihiatrijo) uredili oazo miru – lepo vzdrževan in negovan ribnik z okolico, kjer se ribiči družijo in tekmujejo v športnem ribolovu. Enkrat na leto pa v svojo sredino povabijo tudi ostale sodelavce UKC na tradicionalno prireditev »Fiš piknik«.

Tudi letos se ni zgodila že tako težko pričakovana »otvoritev elektrike« v ribiški hišici. Odgovorni se niso uspeli uskladiti, na kakšen način plačati nekaj evrov porabe električne energije. A ribiči se ne dajo. Lotili so se polaganja kanalet in obnove tal pod nadstrešnico. In po njihovi zaslugi smo slišali Zdravljico, prerezali trobojnico, saj smo imeli na dan prireditve odprtje »tanc podna«. Skromnost je vrlina naših ribičev.

Kot prva sta se zavrtela naša dolgoletna predsednica sindikata in letos že upokojenka Darinka ter ribiški car Milan. Ker je Darinka Auguštiner bila do nedavna predsednica Republiškega sindikata delavcev zdravstva in socialnega skrbstva, Ribiški sekciji pa je ostala zvesta, smo jo razglasili za osebnost »Fiš piknika 2013«. Prejela je likovno delo »Ribnik« naše nekdanje sodelavke Leonide. Tudi letos smo našo galerijo razširili s fotografijami Anite, ki se redno udeležuje vseh ribiških tekmovanj - s fotoaparatom.

Le pusti me živeti …

Čakal nas je niz tekmovanj v športnem ribolovu. Kot prve so se pomerile ženske v ribolovu z bambusovimi palicami. Prvo mesto in častno članstvo v sekciji je pripadlo Suzani Ulčnik. Kar nekaj tekmovalk se je zavrtelo na skupno mesto, zato je o drugo- in tretjeuvrščeni odločal žreb. Drugo mesto je osvojila Jasmina Klasinc, tretje pa Slavica Sever. Najuspešnejše so prejele priznanja, prav vse pa nagrade naših donatorjev.

Za njimi so trnke namakali mlajši pionirji in mladinci; prvo mesto je osvojil Aljaž Uršič, drugo Katja Reisman, tretje pa Nina Reisman.

Hkrati so tekmovali tudi malčki, letos jih je bilo nekaj manj. Lovili so papirnate ribice iz bazenčka na travi. Prvo mesto je zasedel Tine Ilešič, drugo pa Timotej Stajan.

Tudi za »mlajše selekcije« so poskrbeli donatorji, zato smo tudi njim lahko izročili priznanja in praktične nagrade.

Kot zadnji so se zapodili v koprive in trnje moški, saj je bilo na vrsti »iskanje skritega zaklada« in s skupnimi močni smo našli vse skrite buteljke.

Ugotavljali smo tudi dolžino salame, ki je bila prav kmalu »prodana«.

Ves čas je v našem »gospodarskem poslopju« potekal srečelov, ki ga je pripravila in vodila Franja. Brez tega izkupička bi nam res trda predla.

Ženska ekipa.

In končno je prispela naša Metka s kosilom. Presenetila nas je kulinarična ponudba, ki je zadovoljila še tako zahtevne in lačne obiskovalce pod stoletnimi jelšami in ob žuborečem potočku. Mojstrica Marija nam je spekla gibanice, ki bi jih jedli še angelčki, ob tem pa smo imeli na voljo tudi hladne »špricerje« pri natakarju Igorju. Polda – naša legenda – je poskrbel za "parking« in za nenehno brnenje agregata. Ja, funkcionirali smo na agregat, saj nimamo priključene elektrike, čeprav se piše leto 2013.

Organizacijski odbor.

Maroko

Avtorica: Andreja Šlag
Fotografije: Andreja Šlag

12. 7. 2013 sem v svojem domačem kraju, Lovrencu na Pohorju, pod okriljem Foto sekcije Planinskega društva Lovrenc na Pohorju, pripravila že svojo drugo samostojno fotografsko razstavo. Tokratna razstava je nosila kratek in zgovoren naslov: Maroko.

Po Maroku smo v organizaciji Sindikata zdravstva in socialnega skrbstva UKC Maribor potovali oktobra lani. In ob letu osorej, ko se spet odpravljamo na pot – tokrat po državah Baltika in v St. Peterburg – povzemam spomine na orient.

V svet islama smo s seboj vzeli tudi duhovnika, takratnega župnika župnije Lovrenc na Pohorju, gospoda Jožeta Hrastnika. Ko smo se »izletniki« zbirali v Mariboru na avtobusni postaji pred UKC Maribor, je bilo zanimivo videti in slišati: »Ja lej ga, Vasil pride!« in »Ja, Jože, kaj pa ti tukaj?« Srečala sta se »tovariša« iz vojske. Pred kaj vem kolikimi leti sta skupaj služila vojaški rok JNA; gospod župnik Jože Hrastnik in gospod doktor Vasil Kosev, dr. med. Stara znanca sta se »našla« in odpravili smo se na pot proti Benetkam, od koder smo poleteli v smeri Madrida.

V Madridu smo pristali in prestopili na drugo letalo, ki nas je popeljalo do Casablance.

Casablanca ni glavno mesto Maroka, je pa nekakšna metropola Maroka. Je mondena, svetovljanska in modna ekonomska prestolnica Maroka (Maroku pravijo tudi Daljni zahod ali pa Zahodno kraljestvo) in leži ob obali Atlantskega ocena. Takoj po pristanku ter opravljenih carinskih in obmejnih formalnostih smo se odpeljali na ogled zunanjosti mošeje Hasana II.

Drugi dan naše poti smo se podali proti glavnemu mestu Maroka – Rabatu. Ogledali smo si zunanjost kraljeve palače – Maroku namreč vlada kralj Mohamed VI. Sledil je ogled mavzoleja kralja Mohameda V., Hasanovega stolpa, vrtov… Cesta nas je vodila iz »belega kraljevega mesta« proti Volubilisu, kjer smo se sprehodili med ostanki najpomembnejšega antičnega mesta v Maroku. Pot smo nadaljevali proti Meknesu in dan končali v Fesu.

Fes je najstarejše kraljevo mesto Maroka in meni osebno tudi najlepše. Ta verska in intelektualna prestolnica Maroka je eno najlepše ohranjenih srednjeveških mest arabskega sveta. Tukaj smo si ogledali Medino, tržnico, izdelovanje lončenih izdelkov, mozaikov. V prekrasni restavraciji smo si privoščili tipično maroško kosilo in si seveda ogledali znano barvarno

Hasanova mošeja.

Fes.

usnja ter izdelovalnico usnjenih izdelkov. Dan smo zaključili z nočno vožnjo z električnim vlakcem po ulicah Fesa.

Četrti dan smo zapustili Fes in se odpravili na vožnjo proti Atlasu. Našo pot po Atlasu smo pričeli v pogorju Srednjega Atlasa (tod so nekdaj karavane tovorile sol in drugo trgovsko blago ter sužnje) in se ustavili v maroškem Chamonixu. Na tej poti smo videli maroško cedro (meni izjemno lepo drevo – iglavec, ki ima storže v obliki cvetoče vrtnice), si ogledali dolino reke Ziz in se popeljali mimo doline Tafilalet, kjer raste več kot milijon datljevih palm. Dan smo končali v Erfoudu, eni najpomembnejših oaz v Maroku.

Večer v tej oazi mi je ostal v spominu, kot popolno doživetje orienta!

Po kratkem spancu, saj se je večer v Erfoudu prevesil v noč in prijetno ponočevanje, smo zgodaj zjutraj (ob 3.30) vstali in se ob 4. uri odpravili s terenskimi avti v puščavo, kjer so nas čakale kamele – za vsakega svoja kamela. V temi in tišini pod nebom posutim z zvezdicami in luno smo se odpravili na ježo, sončnemu vzhodu na proti. Nepozabno! Romantično! Čudovito!

Po vrnitvi z ježe smo se odpravili na pot proti soteski reke Todre. A še prej smo si ogledali Arteške vodnjake.

Šesti dan smo se podali na pot v Ouarzazate, spotoma smo si ogledali kasbo.

Ustavili smo se tudi pred filmskimi studii; v okolici tega mesta so snemali številne filme: Mumija, Čaj v Sahari …

Pot smo nadaljevali v pogorje visokega Atlasa in se ustavili na prelazu TizinTichka na 2260 m nadmorske višine. Nato smo se spustili v »dolino«, v Marakeš.

Marakeš – »rdeče kraljevo mesto« je navdušilo s svojimi znamenitostmi. Ogledali smo si botanični vrt Majorelle, katerega solastnik je bil IvesSaint-Laurent od leta 1980 pa vse do svoje smrti leta 2008. Njegov pepel so raztresli prav po tem vrtu.

Ogledali smo si palačo Bahio z vrtovi in mošejo ter muzej, se sprehodili po Medini – starem mestnem jedru, obiskali eno izmed starih lekarn in pozno popoldne zapravljali na tržnici, kjer se je barantalo.

Naše potovanje smo počasi zaključevali. Pot nas je vodila nazaj proti obali Atlantskega oceana, med gričevji nizkega Atlasa, kjer smo videli arganova drevesa. Gre za lepa, srednje visoka drevesa. Debla so podobna starim oljkam, na vejah teh dreves pa se pasejo koze, kamor jih namestijo pastirji. Zanimivo je dejstvo, da arganovo drevo živi in »rojeva« dolga leta, a si naenkrat vzame počitek. Drevo dobesedno zaspi, kot da bi umrlo za naslednjih nekaj let (približno 7 let); v tem času ne ozeleni in ne obrodi, skratka videti je kot posušeno, propadlo drevo. A po izteku teh sedmih let znova oživi. Fascinantno! Morda je argan prav zato tako zelo čislan v kozmetiki. Dan smo zaključili s kopanjem v hladnem Atlantskem oceanu in s sprehodom po romantični Essaouiri – prekrasnem obmorskem mestecu, ki je dišalo po lesu – prelepih in prečudovitih lesenih izdelkih iz cedrovega lesa.

Predzadnji dan nas je pot vodila proti Safi in El Jadidi. Slednjo so Portugalci zasedli v začetku 16. st. in pustili mestu močan pečat. Mi smo si v tem mestu ogledali ostanke obzidja in portugalske cisterne za vodo.

Pot smo zaključili tam, kjer smo 10-dnevno potovanje pričeli – v Casablanci. Čakala nas je še zadnja nočitev in naslednji dan pot proti domu.

Ježa kamele v Sahari.

Zahvale

Oddelku za kardiologijo, vaskularne in interne medicine - Oddelek za kardiokirurgijo

»Življenje je podobno olimpijskim igram: nekateri trgujejo, drugi gledajo, tretji se borijo.« Pitagora

In ta tretji sem bil jaz, Alojz Šabo, s katerim se je zdravstveno osebje dobesedno borilo za preživetje. Zato se želim javno zahvaliti za ves trud, prijaznost, spodbudo in spoštljivost zdravstvenemu osebje Oddelka za kardiokirurgijo ter Oddelku za kardiokirurgijo, vaskularno in interno medicino, ki so na takšne ali drugačen način prispevali, da sem še tukaj.

Posebna zahvala gre prim. Gorazdu Koširju, drmed., predstojniku oddelka za kardiokirurgijo, asist. Dr. Igorju Balevskemu, drmed., spec. Kardiokirurgije, vaskularne in interne medicine ter prim. Vojko Kaniču, dr. med., spec kariologije, vaskularne in interne medicine.

Še enkrat hvala vsem in vsakemu posebej.

S spoštovanjem,

Alojz Šabo

Spoštovani!

Zahvaljujem se celotnemu osebju Oddelka za abdominalno in splošno kirurgijo za izjemno strokovnost, skrb, nego in korektno obravnavo v času mojega bivanja pri vas.

Želim vam čim manj stresnih dni in veliko uspeha pri vašem nadaljnjem delu.

Hvaležen pacient,

Milan Amer

Zahvale

Rad bi se zahvalil celotni ekipi revmatološkega oddelka UKC Maribor za vso požrtvovalnost in trud v času mojega zdravljenja.

Vseeno pa bi rad pridal pripombo v zvezi s čakalno vrsto za nujne preglede, saj menim, da bi morali varčevati na drugačen način.

Boško Knežević

Spoštovane in spoštovani na Oddelek za travmatologijo

Prisrčno se zahvaljujem, ki dan in noč prijazno skrbite za paciente. Pri vas sem bila hospitalizirana od 15.7. do 18.7.2013. Bila sem zelo zadovoljna.

Vse dobro in lepo vam želim in vas najlepše pozdravljam!

Vaša hvaležna pacientka,

Erna Dokl

Vso osebje Oddelka za gastroenterologijo je zelo prijazno, delovno, optimistično, pripravljeno prisluhniti, pomagati in odgovoriti na vprašanja, ki se nam porajajo. Pacienti čutimo dobro delovno klimo na oddelku, dobre medsebojne odnose, kar je pogoj za kvalitetno delo.

Hvala vsem!

S spoštovanjem,

Diana Bohak

Zahvale

Spoštovani zaposleni na Oddelku za nevrološke bolezni UKC Maribor,

V mesecu maju, juniju in juliju sem kot pacient zaradi operacije vratne hrbtenice bil deležen vaše strokovne oskrbe.

Najprej bi se želel zahvaliti predstojniku oddelka, doc.dr. Gorazdu Buncu, ki mi je z uspešno izvedeno operacijo omogočil, da lahko spet normalno živim naprej. Prav tako gre pohvala medicinskemu osebju, ki je pred in po izvedenem operativnem posegu nesebično skrbelo zame.

Na koncu pa bi še želel pohvaliti okusno in pestro prehrano v času mojega bivanja pri vas.

Daniel Šuler, Poljčane

Da obstajajo tako čutni in prijazni ljudje, sem imela možnost spoznati prav v vaši bolnišnici na torakalnem oddelku.

Najlepše se zahvaljujem dr. Vidoviču, ki je res pokazal, da je vreden mojega zaupanja. Najlepša hvala tudi vsem sestram, ki so vse po vrsti prijazne.

Lepo ste poskrbeli zame, jaz pa bom poskrbela, da se bo dober glas o vas razširil daleč naokrog.

Še enkrat hvala vsem na oddelku.

Zora Hribernik

Zaradi velikega števila prejetih pohval vseh ni bilo možno vključiti in bodo objavljene v naslednji številki Naše bolnišnice.

Smeh je pol zdravja

Možakar je bil po težki prometni nesreči operiran. Pred operacijsko sobo je čakala njegova žena. Ko je prišel mimo kirurg, ji je rekel: "To je pa že petnajsta nesreča vašega moža. Imate kakšno razlago za to?" "Verjetno je neumrljiv!" je dejala žena.

☺ ☺ ☺

Bogdan in Rajko sta se morala udeležiti predavanja proti alkoholizmu. Doktor pove, da vsak kozarček žganja skrajša življenje za en dan. Tedaj Bogdan sune Rajka pod rebra in zašepeta: "Ta norec je zmešan. Če bi bilo to res, bi se jaz moral čez dve leti šele roditi!"

☺ ☺ ☺

Jaka je odprl zasebno ordinacijo z reklamo, da v trenutku ozdravi vsako bolezen. Prvi dan je v ordinacijo vstopil pacient, ki je potožil, da ne vonja ničesar več. Doktor Jaka je zaklical medicinski sestri: "Prinesite mi posodo s hlevskim gnojem!" Ko je sestra postavila v ordinacijo hlevski gnoj, se je pacient nakremžil in rekel: "Joj, kako smrdi!" Seveda je bil v trenutku ozdravljen. Naslednji dan je isti pacient ponovno prišel v ordinacijo in potožil, da je izgubil pamet. Doktor Jaka je rekel sestri: "Prinesite mi posodo s hlevskim gnojem!" "Joj, ne že spet!" je dejal pacient in zapustil ordinacijo. Doktor je zapisal v svoj zvezek: "Ozdravljen!"

Smeh je pol zdravja

"Doktor, kaj je potrebno storiti, če me slučajno piči kača?"
"Ugriznjeno mesto je treba urezati in ven posesati strup."
"Kaj pa če me kača piči od zadaj?"
"Potem pa lahko ugotovite ali imate dobre prijatelje."

☺ ☺ ☺

"Saj vam ni potrebno držati ust tako široko odprtih!"
je zobozdravnik rekel pacientu na stolu.
"Ali ne boste vrtali?"
"Vrtal bom že, toda jaz ostanem zunaj!"

☺ ☺ ☺

"Gospod doktor, resnico prenesem, pa naj bo še tako kruta.
Torej, povejte mi, ali bo moj mož še kdaj lahko pomival posodo?"

☺ ☺ ☺

Mladi šejk je v porodnišnici skozi steklo gledal novorojenčke
n ko je mimo prišla medicinska sestra jo je vprašal:
"Oprostite, kateri otrok je moj?"
"Prvi dve vrsti!" mu je odgovorila sestra.

☺ ☺ ☺

Doktor pregleda pacienta na postelji v bolnišnici,
se obrne k njegovi ženi in reče:
"Mrtev je."
"Ni res!" se oglasi mož iz postelje.
"Bodi tiho, doktor je študiran, bo že vedel!" nanj zavpije žena.

NAPOVEDNIK DOGODKOV

KAJ? Učna delavnica "Intramedularna učvrstitev zlomov"

KDAJ? 8. – 9. 11. 2013

KJE? UKC Maribor

VEČ INFORMACIJ: www.ukc-mb.si

KAJ? IX. Mariborsko ortopedsko srečanje "Nujna stanja in vnetja v ortopediji"

KDAJ? 15. 11. 2013

KJE? Medicinska fakulteta UM

VEČ INFORMACIJ: www.ukc-mb.si

KAJ? 3. strokovno srečanje "Sodelovanje otorinolaringologa z zdravnikom adružinske medicine"

KDAJ? 22. 11. 2013

KJE? UKC Maribor

VEČ INFORMACIJ: www.ukc-mb.si

KAJ? Učna delavnica "Oskrba dihalnih poti"

KDAJ? 29. – 30. 11. 2013

KJE? UKC Maribor

VEČ INFORMACIJ: www.ukc-mb.si

PRIJAZNO VABLJENI
NA DRUŽABNO SREČANJE
delavcev UKC Maribor
Sobota, 7. DECEMBER 2013
s pričetkom ob 19. uri.
Prireditveni šotor
ARENA pod Pohorjem
Glasbena skupina
DaVinci
Prijave najkasneje do 28. novembra 2013
pri sindikalnih predstavnikih
organizacijskih enot.
Vstop brez prijave in vstopnice ne bo mogoč.
Cena za člane je 8 evrov,
za nečlane 45 evrov,
in jo boste poravnali
od plače v mesecu januarju 2013.
PRIČAKUJEMO VAS
ZSSS Sindikat zdravstva in socialnega skrbstva Slovenije, Sindikat UKC Maribor,
Sindikat delavcev v zdravstveni negi Slovenije, SE - UKC Maribor
FIDES, SE UKC Maribor
Maribor, 11. november 2013

Foto utrinki 8. športnih iger slovenskih bolnišnic – OTOČEC 2013